

«Η Κοινωνία Πολιτών ως CasusBelli»

Όνομα: Γιώργος Δημητρίου

Α.Μ. : 2310

Έτος: 6^ο

Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης

Πτυχιακή Εργασία

Επιτηρήτρια : Μαρία Βλαχάδη

Περιεχόμενα:

- Εισαγωγή (σελ 2)
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ I : Κόσσοβο (σελ3 - 20)
- ΚΕΦΑΛΑΙΟII : Κουρδικό Ζήτημα (σελ 20- 25)
- ΚΕΦΑΛΑΙΟIII : Περιοχή των Σουδητών (σελ 26–33)
- ΚΕΦΑΛΑΙΟIV : Αλσατία Λωρραίνη (σελ 33 – 35)
- ΚΕΦΑΛΑΙΟV : Το ζήτημα του Danzig(σελ 35 – 42)
- Συμπεράσματα – Επίλογος (σελ 42- 43)
- Βιβλιογραφία (σελ 43 – 46)

Εισαγωγή

CasusBellieίναι το γεγονός ή η πράξη που δικαιολογεί και υποθετικά νομιμοποιεί ένα πόλεμο ή μια διαμάχη.(<https://www.merriam-webster.com/dictionary/casus%20belli>) Από τη στιγμή που θεσμοθετήθηκε ο επίσημος πόλεμος, με αιτίες οι οποίες δίνουν μερική νομιμοποίηση για μια τέτοια διαμάχη, ως αίτιο χρησιμοποιήθηκε σε πολλές περιπτώσεις το πληθυσμιακό casusbelli. Μια τέτοια αιτιολογία για έναρξη εχθροπραξιών τίθεται ώστε ο επιτιθέμενος να αποφύγει διαταράξεις σε σχέσεις με άλλα κράτη, καθώς πάντα το κράτος που ακολουθούσε επεκτατική πολιτική γινόταν παρίας στις διεθνείς σχέσεις, σε βαθμό που η κατάσταση γινόταν ζημιογόνα υπέρ του δέοντος

Η λύση σε αυτά τα προβλήματα έρχεται με μια νομιμοποίηση, μια αιτία αρκετά σοβαρή. Που θα δικαιολογεί επαρκώς μια ένοπλη σύρραξη χωρίς ωστόσο να θεωρηθεί μια τέτοια κίνηση επεκτατική ή επιθετική. Η οικονομική σταθερότητα ήταν κάτι που πάντα τα μεγάλα κράτη προστάτευαν με κάθε κόστος και ένας πόλεμος θα άλλαζε το statusquoμιας περιφέρειας, με αποτέλεσμα την αποσταθεροποίηση της και πρόκληση οικονομικής ύφεσης. Η μόνη περίπτωση κατά την οποία μια τέτοια αποσταθεροποίηση θα γινόταν ανεκτή από τις μεγάλες δυνάμεις στις διεθνείς σχέσεις, χωρίς να δημιουργήσουν προβλήματα και επιπτώσεις στα εμπόλεμα κράτη, ειδικά στο επιτιθέμενο κράτος, είναι μια αιτία του casusbelliόπως το εξετάζω σε αυτή την έρευνα.

Το ζήτημα της εργασίας είναι η μεθοδολογία χρήσης της ουσίας του casusbelliσε ορισμένα παραδείγματα διαξιφισμών και ένα ερώτημα το οποίο θα απαντηθεί στο τέλος: ένας λαός, μια μερίδα πληθυσμού, είναι θεμιτό να δικαιολογήσει κάποια ένοπλη σύγκρουση ή ίσως να πρέπει να αποκηρυχθεί ως αιτία πολέμου από τη διεθνή κοινότητα; Μήπως αυτή η αιτιολογία αποτελεί βιτρίνα επεκτατικής πολιτικής; Μήπως οι πολίτες αυτών των περιοχών που στοχοποιούνται με το casusbelliδεν προσαρτώνται στο κράτος που επιθυμούν; Μήπως ο λαός απλά ματώνει και τίθεται σε κίνδυνο χωρίς ο ίδιος να το επιθυμεί; Μήπως αυτή η αιτιολόγηση πολέμου προδιαγράφει δυσοίωνο και θανατηφόρο μέλλον για τους κατοίκους των περιοχών που είναι το μήλον της έριδος για επεκτατικά κράτη; Αυτή είναι η αναζήτηση της αλήθειας στο πέρασμα της ιστορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι : Κόσσοβο

~ 8/5/2017 ~

Το ζήτημα του Κοσσόβου απασχόλησε τη διεθνή κοινότητα τη δεκαετία του 1990, γεγονότα τα οποία ακολούθησαν τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και την αποσταθεροποίηση των Δυτικών Βαλκανίων. Η εν λόγω περιοχή αποτέλεσε πεδίο διαμάχης ανάμεσα σε Αλβανία και Σερβία καθώς εκεί κατοικούσαν πολίτες και των δυο εθνοτήτων. Ακολούθει το χρονικό της διαμάχης ανάμεσα σε Αλβανία, Σερβία, εξωτερικούς παράγοντες και Κοσσοβάρους.

- 1987 – (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>)
Η εξουσία του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς μεγαλώνει με ένα ταξίδι στο Κοσσυφοπέδιο. Σε μεγάλες δημόσιες συγκεντρώσεις, Σέρβοι εθνικιστές τον αγκαλιασαν όταν υποσχέθηκε να υπερασπιστεί δραματικά τα συμφέροντά τους στην επαρχία (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>).
- 1989 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο Μιλόσεβιτς μηχανεύεται αλλαγές στο σερβικό σύνταγμα που μειώνουν κατά πολύ την επαρχιακή αυτονομία που έχει απολαύσει το Κοσσυφοπέδιο από το 1974. Άλλα μέτρα θέτουν δεκάδες χιλιάδες Αλβανούς του Κοσσυφοπεδίου έξω από την αγορά εργασίας και να περιορίζουν τις δραστηριότητες των πολιτιστικών τους οργανισμών. Ταραχές και διαμαρτυρίες από Αλβανούς του Κοσσυφοπεδίου προκύπτουν (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>).

- 1991 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Η αιματηρή διάλυση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας αρχίζει καθώς η Σλοβενία και η Κροατία κηρύττουν την ανεξαρτησία τους. Μετά από μυστική ψηφοφορία, Αλβανοί διακηρύττουν τη δημιουργία της δικής τους Δημοκρατίας του Κοσσυφοπεδίου, αν και κερδίζει μικρή διεθνή αναγνώριση (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 1992 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Πόλεμος ξεσπά στη Βοσνία, αφού η ίδια επίσης κινείται για την ανεξαρτησία της. Αρκετούς μήνες μετά τις κινήσεις της Ευρώπης, οι Η.Π.Α. επεκτείνουν διπλωματική αναγνώριση των τριών μεγάλων αποσχισθέντων δημοκρατιών της Γιουγκοσλαβίας, εκτός από το Κοσσυφοπέδιο. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Τον Μάιο, οι Αλβανοί του Κοσσυφοπεδίου εκλέγουν το φιλόλογο και ειρηνιστή Ιμπραήμ Ρουγκόβα πρόεδρο σε ανεπίσημες εκλογές. Ο Ρουγκόβα ξεκινά τη δημιουργία μιας σκιώδους κυβέρνησης (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- Δεκέμβριος 1992 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε μια μυστική "Προειδοποίηση Χριστουγέννων", ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. Τζορτζ Μπους ενημερώνει το Μιλόσεβιτς ότι η σερβική επίθεση στο Κοσσυφοπέδιο, θα φέρει τη μονομερή αμερικανική στρατιωτική απάντηση. Η κυβέρνηση Κλίντον επαναλαμβάνει την απειλή αρκετές φορές μέχρι το 1998 (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 1993 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο πόλεμος στη Βοσνία συνεχίζεται, καθώς η "εθνοκάθαρση" εξαπλώνεται. Το NATO απειλεί με αεροπορικές επιθέσεις για να υπερασπιστεί «ασφαλείς περιοχές» που δημιουργήθηκαν για την προστασία των μουσουλμάνων (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 1994 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Τον Απρίλιο, το NATO πραγματοποιεί την πρώτη αεροπορική επιδρομή στην ιστορία της - εναντίον των Σέρβων της Βοσνίας (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 1995 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Περισσότερες αεροπορικές επιθέσεις του NATO - μαζί με μια επιτυχημένη επίθεση εδάφους Κροατών / μουσουλμάνων - κατάφερε τη προσφυγή των Σέρβων της Βοσνίας στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Στις 21 Νοεμβρίου, το Σύμφωνο Ντέιτον τελειώνει τον πόλεμο στη Βοσνία. Ο Μιλόσεβιτς αναδεικνύεται ως μεσάζουσα δύναμη της περιοχής και το NATO παίρνει ένα μάθημα στη χρήση βίας. Τα θέματα του Κοσσυφοπεδίου, ωστόσο, έχουν μείνει άλυτα (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 1996 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο Απελευθερωτικός Στρατός του Κοσσυφοπεδίου (ΑΣΚ) εμφανίζεται και αρχίζει σποραδικές επιθέσεις εναντίον των Σερβικών αρχών στο Κοσσυφοπέδιο. Οι Σέρβοι

φτάνουν μέχρι τη καταστολή των φοιτητικών και των εθνοτικών κινημάτων στο Κοσσυφοπέδιο
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).

- Τέλη του 1996 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Η Madeleine Albright χρίζεται η πρώτη γυναίκα υπουργός Εξωτερικών των Η.Π.Α.. Ως πρεσβευτής του Ο.Η.Ε., η Ολυμπράιτ είχε ταχθεί υπέρ της έγκαιρης στρατιωτικής επέμβασης στη Βοσνία
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).
- 1997 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Τον Οκτώβριο, η βία κλιμακώνεται στο Κοσσυφοπέδιο καθώς σερβικές δυνάμεις ασφαλείας αναλαμβάνουν τη πάταξη περαιτέρω αντίστασης και ο ΑΣΚ εντείνει τις επιθέσεις του (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>)
- 23 Φεβρουαρίου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Αμερικανός διπλωμάτης Robert Gelbard αποκαλεί δημοσίως τον ΑΣΚ "δίχως αμφιβολία- τρομοκρατική ομάδα" - ένα σχόλιο που λένε ορισμένοι παρατηρητές πως ο Μιλόσεβιτς ερμηνεύει ως πράσινο φως να συνεχίσει την καταστολή
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).
- 1 Μαρτίου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Η σκιώδης κυβέρνηση του Ρουγκόβα φέρεται να προτρέπει Αλβανούς του Κοσσυφοπεδίου να αμυνθούν εναντίον των Σέρβων.
- 5-7 Μαρτίου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Μετά από επιθέσεις του ΑΣΚ κατά της αστυνομίας, οι δυνάμεις ασφαλείας των Σέρβων διαπράττουν σφαγή και σκοτώνουν πάνω από 50 μέλη της οικογένειας Jashari στο χωριό Prekaz.
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Σε επόμενες εβδομάδες, δεκάδες χιλιάδες συγκεντρώνονται στην Πρίστινα για να διαμαρτυρηθούν για τη σφαγή. Οι Σέρβοι απαντούν με αντι-διαδηλώσεις
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).
- 7 Μαρτίου, 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Στη Ρώμη, η Madeleine Albright δηλώνει «Εμείς δεν πρόκειται να στεκόμαστε και να παρακολουθούμε τις σερβικές αρχές να κάνουν στο Κόσσοβο αυτό που δεν μπορούν πλέον να κάνουν στη Βοσνία.»
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).
- 9 Μαρτίου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Χώρες της "Ομάδας Επαφής" (Η.Π.Α., Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία και Ρωσία)

συναντήθηκαν στο Λονδίνο για να συζητήσουν για το Κοσσυφοπέδιο. Σε μια τεταμένη συνάντηση, ο Gelbard συναντιέται με τον Μιλόσεβιτς στο Βελιγράδι (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 23 Μαρτίου 1998 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο Ιμπραΐμ Ρουγκόβα επανεξελέγη «πρόεδρος» του Κοσσυφοπέδιου με 99% της ψηφοφορίας σε αμφιλεγόμενες εκλογές που ενορχηστρώθηκε από τους ολοένα και πιο δημοφιλείς σκληροπυρηνικούς Αλβανούς του Κοσσυφοπέδιου (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 31 Μαρτίου 1998 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Το ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών υπ' αριθμόν 1160 καταδικάζει την υπερβολική χρήση της βίας της Γιουγκοσλαβίας, επιβάλλει οικονομικές κυρώσεις, και απαγορεύει τις πωλήσεις όπλων προς τη Σερβία (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 21 Απριλίου 1998 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (ΟΔΓ) κλείνει τα σύνορα με την Αλβανία και την ΠΓΔΜ (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 23 Απριλίου, 1998 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε εθνικό δημοψήφισμα, το 95% των Σέρβων απορρίπτει ξένες διαμεσολαβήσεις για την επίλυση της κρίσης στο Κοσσυφοπέδιο (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- Μάιος 1998 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) O Gelbard συναντιέται με αξιωματούχους του ΑΣΚ στην Ελβετία. Ο Κρίστοφερ Χιλ ονομάζεται Ειδικός Απεσταλμένος των ΗΠΑ για το Κοσσυφοπέδιο.
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο διαπραγματευτής του Συμφώνου Ντέιτον-Ρίτσαρντ-Χόλμπρουκ ταξιδεύει στο Βελιγράδι. Οι συνομιλίες θα οδηγήσουν για πρώτη φορά σε συνάντηση μεταξύ Ρουγκόβα και ο Μιλόσεβιτς στις 15 Μαΐου, αν και ο διάλογος γρήγορα αποτυγχάνει (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 28 Μαΐου 1998 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο Ρουγκόβα και άλλοι αξιωματούχοι Κοσσοβάρων Αλβανών φτάνουν στην Ουάσιγκτον για να συναντηθούν με τον Κλίντον, Γκορ, Ολμπράιτ και τους συμβούλους. Στις 29 Μαΐου γίνεται συνάντηση στο Οβάλ Γραφείο, όπου ο Ρουγκόβα επιδιώκει την υποστήριξη Κλίντον για το στόχο των Κοσσοβάρων Αλβανών
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 31 Μαΐου 1998 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Αρκετοί, ως

20 Κοσοβάροι Αλβανοί που σκοτώθηκαν ως αντίποινα για το θάνατο ενός Σέρβου αστυνομικού κοντά στο Glogovac.

- 1 Ιουνίου 1998 –
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο Ρουγκόβα συναντά τον Γ.Γ. του Ο.Η.Ε. Κόφι Ανάν στη Νέα Υόρκη, και ζητά την παρέμβαση του ΟΗΕ και NATO.
- 11 Ιουνίου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Στην υπουργική σύνοδο του NATO, ο Υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ William Cohen προτρέπει τους υπουργούς άμυνας του NATO να αρχίσουν εννοιολογικό σχεδιασμό για πιθανή παρέμβαση στο Κοσσυφοπέδιο. Οι Υπουργοί αποφασίζουν να «στείλουν ένα μήνυμα» προς τον Μιλόσεβιτς μέσω διεξαγωγής εναέριων ασκήσεων στην περιοχή (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 12 Ιουνίου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Οι υπουργοί Εξωτερικών της Ομάδας Επαφής, μαζί με τον Καναδά και την Ιαπωνία, συναντήθηκαν στο Λονδίνο και εντείνουν τις οικονομικές κυρώσεις για την ΟΔΓ.
- 15 Ιουνίου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Στο «BalkanAirShow», 85 πολεμικά αεροπλάνα του NATO πετούν πάνω από την Αλβανία και την ΠΓΔΜ σε επίδειξη δύναμης με στόχο το Μιλόσεβιτς.
- 16 Ιουνίου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο Μιλόσεβιτς και ο Γιέλτσιν συναντώνται στη Μόσχα, και εκδίδουν κοινή δήλωση για την έγκριση της ιδέας για αποστολή διπλωματικών παρατηρητών στο Κόσσοβο.
- 23 έως 24 Ιουνίου 1998 - Ο Χόλμπρουκ συναντήθηκε με τον Μιλόσεβιτς. Ταξίδεψε στο Κοσσυφοπέδιο, για να μιλήσει απευθείας με διοικητές του ΑΣΚ (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 6 Ιουλίου 1998 - Οι παρατηρητές της Διπλωματικής Αποστολής του Κοσσυφοπεδίου αρχίζουν τη λειτουργία παρακολούθησης στην επαρχία (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- Αρχές Αυγούστου 1998 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Σερβικές δυνάμεις εντείνουν τις καλοκαιρινές επιθέσεις τους, κατά του ΑΣΚ και των Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου σε χωριά στην περιοχή Ντρένιτσα, οδηγώντας χιλιάδες στους λόφους.
- 1 έως 2 Σεπτεμβρίου 1998 - Στη σύνοδο κορυφής Κλίντον-Γιέλτσιν στη Μόσχα, η Albright και ο υπουργός Εξωτερικών Ιβάνοφ κάνουν μαζί έκκληση για διαπραγματεύσεις και τον τερματισμό της σερβικής επίθεσης (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 9 Σεπτεμβρίου 1998 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Η αστυνομία της Σερβίας αρχίζει να τραβά πτώματα των Κοσοβάρων Αλβανών και Σέρβων από ένα κανάλι κοντά στο χωριό Glodjane. Τουλάχιστον τριάντα τέσσερα σώματα είχαν τελικά ανακαλυφθεί, και οι υποψίες πέφτουν στον ΑΣΚ.
- 23 Σεπτεμβρίου 1998 - Το Συμβούλιον Ασφαλείας του ΟΗΕ εγκρίνει το ψήφισμα 1199 απαιτώντας την κατάπαυση του πυρός, την απόσυρση των Σέρβων και την επιστροφή των προσφύγων και καλεί για απροσδιόριστα «πρόσθετα μέτρα» εάν η Σερβία αρνείται να συμμορφωθεί
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).
- 24 Σεπτεμβρίου 1998 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Στη Vilamoura της Πορτογαλίας, οι υπουργοί Άμυνας του NATO δίνουν άδεια στον Ανώτατο Διοικητή του NATO να εκδώσει ενεργοποίηση προειδοποίησης (ACTWARN) - το πρώτο πραγματικό βήμα στο πλαίσιο της προετοιμασίας για αεροπορικές επιδρομές.
- 26 Σεπτεμβρίου 1998 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Στον απόηχο απώλειας μελών της σερβικής αστυνομίας που σκοτώθηκαν σε μάχες με τον ΑΣΚ, σερβικές δυνάμεις ασφαλείας σκοτώνουν 35 χωρικούς - συμπεριλαμβανομένων 21 μελών της ίδιας οικογένειας - και σε περιοχές γύρω από το GornjeObrinje.
- 30 Σεπτεμβρίου 1998 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Κατά τη συνεδρίασή της επιτροπής διευθυντών, η υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Μαντλίν Ολμπράιτ πιέζει για βομβαρδισμούς κατά της Σερβίας. Η Διοίκηση ενημερώνει Καπιτώλιο για το σχέδιο. Μετά από αντίσταση του Κογκρέσου, η Διοίκηση σημειώνει ότι δεν έχει σχέδια να στείλει χερσαίες δυνάμεις στο Κοσσυφοπέδιο, ακόμη και ως σώμα ειρηνευτών
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).
- 12 Οκτωβρίου 1998 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Το NATO εγκρίνει μια «διαταγή ενεργοποίησης» (ACTORD) για την έγκριση προετοιμασίας για μια περιορισμένη εκστρατεία βομβαρδισμού.
- 13 Οκτωβρίου 1998 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Μετά από περισσότερο από μία εβδομάδα διαπραγματεύσεων, ο Χόλμπρουκ εξασφαλίζει την "συμφωνία του Οκτωβρίου"
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Η συμφωνία ζητά από τους Σέρβους συμμόρφωση με το ψήφισμα των Ηνωμένων Εθνών 1199, μια κατάπαυση του πυρός, την απόσυρση των στρατευμάτων, τις εκλογές, σημαντική αντονομία για το Κοσσυφοπέδιο και άλλα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης. Το NATO αναστέλλει προσωρινά - αλλά δεν ανακαλεί - την ACTORD της ώστε να επιτρέψει την σερβική συμμόρφωση

(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 16 Οκτωβρίου 1998 - Ο Μιλόσεβιτς συμφωνεί να επιτρέψει την είσοδο άοπλων παρατηρητών του ΟΑΣΕ για κατάπαυση του πυρός - την αποστολή επαλήθευσης του Κοσσυφοπεδίου (ΑΕΚ) - στο Κοσσυφοπέδιο. Το ΝΑΤΟ παρατείνει την προθεσμία της ACTORD έως τις 27 Οκτωβρίου (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 24 Οκτωβρίου 1998 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο Ανώτατος Διοικητής του ΝΑΤΟ στρατηγός WesleyClark και ο Πρόεδρος της Στρατιωτικής Επιτροπής του ΝΑΤΟ στρατηγός KlausNaumannταξιδέουν στο Βελιγράδι. Ο Μιλόσεβιτς συμφωνεί να μειώσει τις δυνάμεις της ΟΔΓ στο Κοσσυφοπέδιο στα επίπεδα προ-Μαρτίου του 1998 (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 27 Οκτωβρίου - 1998 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε ό, τι φαίνεται να είναι μια δικαίωση της στρατηγικής του ΝΑΤΟ, η Σερβία ανακαλεί χιλιάδες μέλη σερβικών δυνάμεων ασφαλείας από το Κοσσυφοπέδιο. Χιλιάδες Αλβανοί του Κοσσυφοπεδίου αρχίζουν να κατεβαίνουν από τους λόφους καθώς ο χειμώνας απειλεί (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- Νοέμβρης 1998 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Άοπλοι διεθνείς παρατηρητές της ΑΕΚ υπό τον Αμερικανό Πρέσβη Γουνίλιαμ Γουόκερ ξεκινούν τη τοποθέτησή τους στο Κοσσυφοπέδιο.
- 13 Νοεμβρίου 1998 - Η Σερβία προειδοποιεί τη ΠΓΔΜ ενάντια της αποδοχής στο ΝΑΤΟ για να τοποθετήσετε τα στρατεύματα στο έδαφός της (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- Δεκέμβριος 1998 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Συγκρούσεις και αιγματίσεις στα σύνορα με το Κοσσυφοπέδιο συντάξει νέες καταδίκες των ΗΠΑ. Το ΝΑΤΟ εγκρίνει και ξεκινά την ανάπτυξη στη ΠΓΔΜ μια «δύναμη εξαγωγής» (XFOR) για να υπερασπίστε ειρηνευτικές δυνάμεις στο Κοσσυφοπέδιο (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 23 – 27 Δεκεμβρίου 1998 - Οι δυνάμεις ασφαλείας της ΟΔΓ μάχονται με δυνάμεις του ΑΣΚ και επιτίθενται χωρικούς κοντά στο Ποντονίεβο. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>)
- 15 Ιανουαρίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Η σφαγή της Racak . Σε αντίονα για την επίθεση του ΑΣΚ σε 4 αστυνομικούς, οι σερβικές δυνάμεις ασφαλείας σκοτώνουν 45 Αλβανούς του Κοσσυφοπεδίου. Ο Διευθυντής της ΑΕΚ WilliamWalker φθάνει στη περιοχή την επόμενη ημέρα, κατηγορεί δυναμικά τη Σερβία μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες. Μιλόσεβιτς αρνείται να επιτρέψει στη

Δικαστή LouiseArbour, εισαγγελέα εγκλημάτων πολέμου, να επισκεφθεί τη Racak (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 18 Ιανουαρίου 1999 –
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) ΟΜιλόσεβιτς δίνει εντολή απόσυρσης του Walker έξω από τη χώρα, αν και αποσύρει τη διαταγή απέλασης υπό διεθνή πίεση στις 21 Ιανουαρίου
- 19 Ιανουαρίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Υπό το φως της σφαγής της Ρατσάκ, ο Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας SandyBerger ξανακαλεί την Επιτροπή Διευθυντών, και η ώθηση της Albright για στρατιωτικό τελεσίγραφο δικαιώνεται. Στο ίδιο χρονικό διάστημα, ο WesleyClark και ο πρόεδρος του στρατιωτικού συμβουλίου του NATO, στρατηγός KlausNaumann, συναντήθηκαν με τον Μιλόσεβιτς στη Σερβία σε μια τεταμένη συνεδρίαση επτά ωρών. Ο Μιλόσεβιτς υποστήριξε ότι για το ζήτημα Ρατσάκ φέρει ευθύνη ο ΑΣΚ και αποκαλεί τον Clark εγκληματία πολέμου
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 27 Ιανουαρίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Κοινή δήλωση σχετικά με το Κοσσυφοπέδιο από την Albright και τον Ιβάνοφ της Ρωσίας. Ο Κλίντον συναντήθηκε με την ομάδα εξωτερικής πολιτικής για να συζητήσουν τη στρατηγική μετά τα γεγονότα Racak.
- 29 Ιανουαρίου 1999 - Στο Λονδίνο, οι υπουργοί Εξωτερικών της Ομάδας Επαφής θέτουν τελεσίγραφο προς τους Αλβανούς του Κοσσυφοπεδίου και τους Σέρβους, καλώντας τους να αρχίσουν ειρηνευτικές συνομιλίες στη Γαλλία στο Ραμπούγιέ στις 6 Φεβρουαρίου
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 30 Ιανουαρίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Το NATO ανανεώνει στρατιωτική απειλή της, επανεγκρίνοντας την ACTORD του (διαταγή ενεργοποίησης δυνάμεων).
- 1 Φεβρουαρίου 1999 - Αλβανοί του Κοσσυφοπεδίου ανακοινώνουν ότι θα συμμετάσχουν στις συνομιλίες στη Γαλλία και ο ΑΣΚ συμφωνεί να συμμετάσχει την επόμενη ημέρα
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 6 Φεβρουαρίου, 1999 - Ραμπούγιέ: οι ειρηνευτικές συνομιλίες ξεκινούν στη Γαλλία, αν και ο Μιλόσεβιτς αρνείται να παραστεί
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 11 Φεβρουαρίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο Κλίντον συναντήθηκε με την ομάδα εξωτερικής πολιτικής για να συζητήσουν "σχεδιασμό του NATO, τα έξοδα των ΗΠΑ και τη στρατηγική εξόδου των μονάδων του NATO στο Κόσσοβο "KFOR". "

- 13 Φεβρουαρίου 1999 - Σε μια δήλωση στο ραδιόφωνο, ο Κλίντον σημειώνει την πρόθεση του να στείλει 4.000 μέλη ειρηνευτικών δυνάμεων των ΗΠΑ στο Κοσσυφοπέδιο μετά την κατάπαυση του πυρός και αφού έχει επιτευχθεί απόσυρση της Σερβίας (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 20 Φεβρουαρίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Η Madeleine Albright φτάνει στη Γαλλία για τις τελευταίες ημέρες των συνομιλιών και επιχειρεί να διασώσει τις διαπραγματεύσεις. Η Αλβανική αντιπροσωπεία εξακολουθεί να αρνείται να υπογράψει τη συμφωνία.
- 23 Φεβρουαρίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Μέσα σε μεγάλη συμμαχική απογοήτευση, οι συνομιλίες στο Ραμπούγιέ παύουν για να επιτραπεί στην αλβανική αντιπροσωπεία να επιστρέψει στην πατρίδα της για διαβούλεύσεις. Ο Κλίντον συναντίεται με ηγέτες του Κογκρέσου για να συζητήσουν περί του Ραμπούγιέ και το ρόλο των μονάδων KFOR των ΗΠΑ (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 8 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο γερουσιαστής Dole επιστρέφει στη ΠΓΔΜ για να ασκήσει πιέσεις στον ΑΣΚ να υπογράψει τη συμφωνία του Ραμπούγιέ.
- 10 Μαρτίου 1999 - Ο Χόλμπρουκ και ο Χιλ συναντήθηκαν με τον Μιλόσεβιτς ώστε να τον παροτρύνουν να δεχθεί το διακανονισμό του NATO (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 12 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο ΑΣΚ φέρεται έτοιμος να υπογράψει ένα σύμφωνο ειρήνης. Ωστόσο ο Χιλ αναφέρει σε Albright, Cohen, Berger, και Πρόεδρο Κοινών Αρχηγών Hugh Shelton ότι υπάρχει «σημείο μηδέν τοις εκατό» ευκαιρία για μια συμφωνία σχετικά με τη σερβική πλευρά.
- 14 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον αναπληρωτή γραμματέα του κράτους Strobe Talbott ταξιδεύει σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες για να συζητήσουν για το Κοσσυφοπέδιο.
- 15 Μαρτίου 1999 - Συνομιλίες Ειρήνησαν στο Ραμπούγιέ σε συνάντηση στο συνεδριακό κέντρο της λεωφόρου Kléber στο Παρίσι (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 16 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Η CIA προειδοποιεί για επικείμενη σερβική επίθεση. Η ΟΔΓ ζητά από την Ιντερπόλ να

συλλάβει τον ηγέτη του ΑΣΚ ΧασίμΘάτσι.

- 18 Μαρτίου 1999 - Στο Παρίσι, οι Αλβανοί αντιπρόσωποι του Κοσσυφοπεδίου τελικά συμφωνούν και υπογράφουν το σχέδιο της αυτονομίας. Οι Σέρβοι αρνούνται, και αρχίζουν ασκήσεις «ζωντανής φωτιάς του χειμώνα» στο Κοσσυφοπέδιο την επόμενη μέρα (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 19 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Υπό το φως της αποτυχίας των ειρηνευτικών συνομιλιών και συγκέντρωσης των σερβικών στρατευμάτων στα σύνορα του Κοσσυφοπεδίου, ο Κλίντον συναντιέται με την ομάδα εξωτερικής πολιτικής να επανεξετάσουν τα σχέδια και τη στρατηγική του NATO (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 20 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Η Αποστολή Επαλήθευσης του Κοσσυφοπεδίου αφήνει το Κοσσυφοπέδιο. Σερβικές δυνάμεις γρήγορα εισβάλλουν, και ξεκινούν μια νέα επίθεση στο βορειοανατολικό και βόρειο-κεντρικό Κοσσυφοπέδιο. Δυτικές πρεσβείες αρχίζουν να αποσύρουν τα εξαρτώμενα άτομα και μη απαραίτητο προσωπικό από το Βελιγράδι (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 22 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε μια τελευταία προσπάθεια να αποφύγουν τους βομβαρδισμούς, ο Χόλμπρουκ έχει σταλεί στη Σερβία για να παραδώσει ένα τελεσίγραφο. Η συνάντηση αδυνατεί να αντλήσει καμία παραχώρηση από το πικραμένο Μιλόσεβιτς (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 24 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Στο Κοσσυφοπέδιο ο εναέριος πόλεμος αρχίζει. Σε τηλεοπτικό διάγγελμά του, ο Κλίντον αποκλείει τη χρήση χερσαίων δυνάμεων για τη διεξαγωγή ενός πολέμου στο Κοσσυφοπέδιο. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Αξιωματούχοι ελπίζουν για μια γρήγορη επίλυση, σύμφωνα με την εμπειρία τους στη Βοσνία πριν από τη συμφωνία του Ντέιτον. Για να σηματοδοτήσει τη δυσαρέσκεια της Ρωσίας, ο πρωθυπουργός Πριμακόφ ακυρώνει ταξίδι στην Ουάσιγκτον στα μέσα της πτήσης (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 25 Μαρτίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σερβικές δυνάμεις φέρονται να έχουν σκοτώσει περισσότερους από 60 Κοσοβάρους Αλβανούς κοντά στο χωριό BelaCrkva.Η ΟΔΓ διακόπτει τις διπλωματικές σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Γερμανία, τη Μεγάλη Βρετανία και τη Γαλλία (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 27 Μαρτίου 1999 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Η Ρωσική Δούμα καταδικάζει την επίθεση του NATO, αναβάλλει την ψηφοφορία για τη συνθήκη START II. Ένα βομβαρδιστικό των ΗΠΑ F-117 Stealth καταρρίπτεται, εγείροντας ανησυχίες για την ευπάθεια των ακόμα πιο προηγμένων αεροσκαφών των ΗΠΑ. Αλβανοί του Κοσσυφοπεδίου φορτώνονται σε ειδικές «αμαξοστοιχίες προσφύγων» και στέλνονται στα σύνορα με την ΠΓΔΜ (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 1 Απριλίου 1999 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Τηλεοπτικές εκπομπές της Σερβίας δείχνουν εικόνες των τριών Αμερικανών στρατιωτών που συλλαμβάνονται, όντας σε περιπολία στη ΠΓΔΜ, διατρέφοντας φόβους σχετικά με τη χρήση των χερσαίων δυνάμεων (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 3 Απριλίου 1999 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Το Κεντρικής Βελιγράδι πλήττεται από πυραύλους του NATO για πρώτη φορά. οι διοικητές της αεροπορίας βομβαρδίζουν την ΟΔΓ και το Υπουργείο Εσωτερικών της Σερβίας, με τα οποία επιδιώκουν να καταστήσουν σαφή την αποφασιστικότητά τους να «πάρουν το κεφάλι του φιδιού» στην Σερβία (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 4 Απριλίου 1999 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Με μεγάλες φανφάρες, οι αξιωματούχοι αποφασίζουν να αναπτύξουν 24 ελικόπτερα Apache επίθεσης (TaskForceHawk) και 2.000 στρατιώτες προστασίας στην Αλβανία, με χρόνο τοποθέτησης να βρίσκεται μέσα σε 8 έως δέκα ημέρες. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Καθυστερήσεις προκύπτουν, καθώς πολιτικοί συζητούν εάν τα ελικόπτερα ωθούν τις ΗΠΑ πιο κοντά σε μάχη πολέμου ξηράς και οι μηχανικοί μαζεύονται για να χτίσουν μια βάση (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 6 Απριλίου του 1999 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Πρώτη σημαντική αποτυχία του NATO: τρεις πύραυλοι ξεπησαν μια κατοικημένη περιοχή στην πόλη των ορυχείων της Aleksinac, σκοτώνοντας αρκετούς πολίτες. Ο Μιλόσεβιτς ζητά τη κατάπαυση του πυρός λόγω ορθόδοξου Πάσχα και την προθυμία να εγγυηθούν "σημαντική αυτονομία" για το Κοσσυφοπέδιο. Το NATO, απορρίψει την προσφορά, καθώς και ο εκπρόσωπος Τζέιμς Ρούμπιν ανακοινώνει τους όρους για το τέλος των βομβαρδισμών του NATO (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 8 Απριλίου 1999 -
[\(\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο Γερμανός υπουργός Άμυνας Ρούντολφ Σάρπινγκ δημοσιοποιεί την ύπαρξη ενός εγγράφου πολλών σελίδων που αναλύει λεπτομερώς τη Σερβική Επιχείρηση "Potkova" (Πέταλο) - φέρεται πως είναι ένα λεπτομερές σχέδιο για να αποβάλει τους εθνικιστές Αλβανούς και να είναι εδώ και μήνες στα σκαριά

[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).

- 9 Απριλίου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο Ρώσος Πρόεδρος Γιέλτσιν κατακεραυνώνει τους βομβαρδισμούς και τη πιθανότητα ενός πολέμου εδάφους του NATO κατά της Σερβίας και προειδοποιεί ότι η Ρωσία θα μπορούσε να εξαναγκαστεί σε ευρωπαϊκό ή παγκόσμιο πόλεμο.
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο Gennadi Seleznev, πρόεδρος της Δούμας, ισχυρίζεται ότι ο Γιέλτσιν διέταξε πυρηνικούς πυραύλους να στοχεύουν επιτιθέμενους κατά της Σερβίας - μια κατηγορία που ο εκπρόσωπος του Γιέλτσιν αργότερα αρνείται
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).
- 10 Απριλίου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Το NATO εγκρίνει την απόφαση "AlliedHarbor" που αφορά ανάπτυξη 8.000 ανδρών στην Αλβανία, δήθεν για να μετάσχει στην ανθρωπιστική βοήθεια και τις προσφυγικές προσπάθειες.
- 14 Απριλίου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο Γιέλτσιν διορίζει τον Τσερνομίρντιν ως ειδικό απεσταλμένο στα Βαλκάνια. Η μετακίνηση φαίνεται να προαναγγέλλει μια ρωσική στροφή για το Κοσσυφοπέδιο, και την επιθυμία να σώσει τη σχέση με τη Δύση.
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Όντας σε σκληροπυρηνικό τρόπο σκέψης, ο πρωθυπουργός Πριμακόφ απολύθηκε από τη θέση του Πρωθυπουργού ένα μήνα αργότερα. Νέα αναφέρουν πως λανθασμένα πλήγματα των ΗΠΑ / NATO χτύπησαν το κύμα των προσφύγων Αλβανών του Κοσσυφοπεδίου, έχοντας ως αποτέλεσμα το θάνατο του λάχιστον 60
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).
- 20 Απριλίου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Πρώτη άμεση σύγκρουση μεταξύ Αλβανών και Σέρβων στρατευμάτων. Τα πρώτα ελικόπτερα Apache αρχίζουν να φθάνουν στην Αλβανία, αν και οι αξιωματούχοι προσπαθούν να ελαττώσουν τις προσδοκίες όσον αφορά τη χρήση τους.
- 21 Απριλίου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Το NATO βομβαρδίζει τα κεντρικά γραφεία του Σοσιαλιστικού Κόμματος στο Βελιγράδι. Η επίθεση καταστρέφει τα γραφεία των διαφόρων εταιρειών που έχουν δεσμούς με τον εσωτερικό κύκλο του Μιλόσεβιτς, συμπεριλαμβανομένων των τηλεοπτικών επιχειρήσεων που διοικούνται από την κόρη και τη σύζυγό του Μιλόσεβιτς.
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Οι βόμβες χτυπούν, επίσης, μια από τις ιδιωτικές κατοικίες του Μιλόσεβιτς. Την παραμονή της συνόδου κορυφής του NATO, ο Κλίντον και ο Μπλερ συναντήθηκαν για τρεις ώρες σε δείπνο στο Λευκό Οίκο
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html).

- 23 Απριλίου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Το NATO επιτίθεται στη σερβική τηλεόραση στο Βελιγράδι, προκαλώντας τουλάχιστον 10 θανάτους.
- 25 Απριλίου 1999 - Με τη Σύνοδο Κορυφής σε εξέλιξη, ο Γιέλτσιν τηλεφωνεί στον Κλίντον για να συζητήσει για το Κοσσυφοπέδιο, και την επανέναρξη των επαφών μεταξύ Γκρο και Τσερνομίρντιν
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) .
- 28 Απριλίου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Πύραυλος του NATO έπεσε κοντά στη Σόφια, στη Βουλγαρία, αν και δε σκοτώνεται κανείς.
- 29 Απριλίου 1999 - Στο Διεθνές Δικαστήριο στη Χάγη, η ΟΔΓ καταθέτει μήνυση εναντίον των συμμάχων του NATO
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) .
- 30 Απριλίου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Το NATO συνεχίζει το βομβαρδισμό στο Βελιγράδι με στόχο τα κεντρικά γραφεία του Στρατού και Άμυνας της ΟΔΓ. Ο Τσερνομίρντιν συναντά τον Μιλόσεβιτς για 6 ώρες στο Βελιγράδι, και ο JesseJackson φτάνει στο Βελιγράδι για να συζητήσει την απελευθέρωση των 3 αιχμαλώτων Αμερικανών στρατιωτών
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) .
- 1 Μαΐου 1999 - Το NATO κατά λάθος βομβάρδισε ένα λεωφορείο με πολίτες στην γέφυρα κοντά στην Πρίστινα
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) .
- 2 Μαΐου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο JesseJackson εξασφαλίζει την ελευθερία για τους 3 Αμερικανούς στρατιώτες που συνελήφθησαν στη ΠΓΔΜ.
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο Μιλόσεβιτς φέρεται πως έδωσε στο Jackson γράμμα με το οποίο ζητούσε για μια πρόσωπο με πρόσωπο συνάντηση με τον Κλίντον. Αργά τη νύχτα, βόμβες γραφίτη του NATO βραχυκύλωσαν τα ηλεκτρικά κυκλώματα στη Σερβία. Ένα F-16 των Η.Π.Α. συνετρίβη στη Σερβία
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) .
- 3 Μαΐου 1999 -
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Ο Chernomyrdin έφτασε στην Ουάσιγκτον, συναντήθηκε με τον Πρόεδρο, τον Gore και τους συμβούλους. Υποστήριξε την ιδέα να κινητοποιήσει το Πρόεδρο της Φινλανδίας Αχτισάαρι να βοηθήσει με τις διαπραγματεύσεις.
[\(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>\)](http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html) Το NATO σκοτώνει τουλάχιστον 17 στην επίθεση σε πολιτικά οχήματα κοντά στην Πετζ, στο Κοσσυφοπέδιο. Η ΟΔΓ κλείνει το λιμάνι του Μαυροβουνίου Μπαρ, προκαλώντας φόβους για επικείμενο σερβικό πραξικόπημα στη περιοχή

(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 4η Μαΐου 1999- Η Βουλγαρία επιτρέπει στο NATO να χρησιμοποιήσει τον εναέριο χώρο της για τις επιθέσεις (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 5 Μαΐου 1999 - Οι πρώτοι θάνατοι για το NATO συμβαίνουν όταν οι 2 Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν σε ατύχημα μη πολεμικού ελικοπτέρου Apache βόρεια των Τιράνων (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 6 Μαΐου του 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Κατά τη συνάντηση της Ομάδας των Οκτώ (G8) στη Γερμανία, οι Ρώσοι αρχίζουν περιορισμένη συνεργασία με τους συμμάχους. Από την Ιταλία, ο Ρουγκόβα απαιτεί μια δύναμη του NATO στο Κοσσυφοπέδιο, και μιας απόσυρσης των Σέρβων (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 7 Μαΐου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε ένα βράδυ με εκτεταμένους βομβαρδισμούς, τα αεροπλάνα του NATO στοχεύουν κατά λάθος τη κινεζική πρεσβεία στο Βελιγράδι, σκοτώνοντας 3 και τραυματίζοντας 20. Το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών συνεδριάζει για να συζητήσει το «τρομερό λάθος» των ΗΠΑ και βίαιες διαδηλώσεις προκύπτουν στη Κίνα.
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε ένα ξεχωριστό περιστατικό, βομβαρδισμοί του NATO δε πέτυχαν ένα αεροδρόμιο και έπεσαν σε μια αγορά και ένα νοσοκομείο κοντά στο Νις, σκοτώνοντας 15 (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 10 Μαΐου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο Μιλόσεβιτς ανακοινώνει τέλος σε επιθέσεις κατά του ΑΣΚ και ισχυρίζεται ότι ορισμένες μονάδες του στρατού και της αστυνομίας έχουν αποσυρθεί. Το NATO αρνείται ότι οποιαδήποτε απόσυρση βρίσκεται σε εξέλιξη. Κινεζικές διαδηλώσεις συνεχίζονται.
- 11 Μαΐου 1999 - Ο Τσερνομίρντιν και ο Τζιάνγκ Ζεμίν συναντιούνται στο Πεκίνο και επικρίνουν τους βομβαρδισμούς (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 14 Μαΐου 1999 - Στη Korisa, βόμβες του NATO σκότωσαν 87 Κοσοβάρους Αλβανούς αφού τα Σερβικά στρατεύματα τους χρησιμοποίησαν ως ανθρώπινες ασπίδες (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 18 Μαΐου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε μια αναφορά στα χερσαία στρατεύματα, ο Κλίντον σημειώνει ότι "εμείς δεν θα ... βγάλει καμία επιλογή από το τραπέζι."
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ωστόσο, αργότερα την ίδια ημέρα ο Κλίντον καλεί το Μπλερ, εξοργισμένος από τη συνεχιζόμενη βρετανική δημόσια πίεση για χερσαία στρατεύματα. Στο Ελσίνκι, ο

Αχτισάαρι και ο Chernomyrdin συναντιούνται στο Τάλμποτ στην πρώτη από τις τέσσερις συνεδριάσεις διαπραγμάτευσης (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 22 Μαΐου του 1999 - Το NATO λανθασμένα βομβαρδίζει θέσεις του ΑΣΚ στο Kosare, σκοτώνοντας 67 (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 24 Μαΐου 1999 - Τα αεροσκάφη του NATO καταστρέψει τα σερβικά δίκτυα παροχής ηλεκτρικής ενέργειας. Βομβαρδισμοί νωρίτερα στο μήνα είχαν κλείσει τη παροχή ενέργειας προσωρινά. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>)
- 25 Μαΐου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Το NATO ψήφισε να αυξηθούν οι επίγειες δυνάμεις στη γειτονική ΠΓΔΜ σε 48.000. Αν και οι στρατιώτες θεωρούνται επίσημα ειρηνευτικές δυνάμεις, θα μπορούσε να αναδιατυπωθεί ως πυρήνας μιας δύναμης εισβολής (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 26 Μαΐου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο ΑΣΚ ξεκίνησε μια σημαντική επίθεση ώστε να κερδίσει ένα διάδρομο εφοδίων στο Κοσσυφοπέδιο. Μέσα σε τρεις μέρες η προσπάθεια σταμάτησε για να μεταφέρει την αεροπορική υποστήριξη του NATO στο όρος Pastrik (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 27 Μαΐου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε μυστική συνάντηση στη Βόννη, ο υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ Cohen συναντιέται με τους υπουργούς Άμυνας του NATO για να συζητήσουν πιθανή εισβολή και οι σύμμαχοι φτάνουν στο συμπέρασμα ότι οι κυβερνήσεις πρέπει να αποφασίσουν σύντομα αν θα συγκεντρώσουν χερσαίες δυνάμεις. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Το Διεθνές Δικαστήριο Εγκλημάτων Πολέμου ανακοινώνει κατηγορητήριο του Μιλόσεβιτς και τέσσερα άλλα για αξιωματούχους της ΟΔΓ και της Σερβίας. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>)
- 28 Μαΐου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο εκπρόσωπος του NATO ανακοινώνει τις εργασίες στο αλβανικό οδικό δίκτυο. Αξιωματούχοι αναφέρουν ανθρωπιστικούς λόγους για την κατασκευή, αλλά ας σημειωθεί και η δυνατότητα του δρόμου "διπλής χρήσης" για την μεταφορά χερσαίων στρατευμάτων του NATO (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 30 Μαΐου 1999 - Το NATO βομβαρδίζει μια γέφυρα στο Varvarin, σκοτώνοντας 11 αμάχους (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 31 Μαΐου 1999 - Ένας πύραυλος του NATO έφυγε εκτός πορείας και χτύπησε μια κατοικημένη γειτονιά στην Surdulica, σκοτώνοντας τουλάχιστον 20 (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 1 Ιουνίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Τελικός γύρος των συνομιλιών μεταξύ Τσερνομίρντιν και Αχτισάαρι αρχίζει στο Τάλμποτ. Η συζήτηση συνεχίζεται μέχρι οι διαπραγματευτές να αναχωρήσουν για το Βελιγράδι δύο ημέρες αργότερα. Η ΟΔΓ ενημερώνει τη Γερμανία για την ετοιμότητά της να δεχθεί τις αρχές της G8 για τον τερματισμό του βομβαρδισμού (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 3 Ιουνίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ο Κλίντον φέρεται στο χείλος της απόφασης σχετικά με την κινητοποίηση των χερσαίων δυνάμεων στο πλαίσιο της προετοιμασίας για μια εισβολή. (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Ωστόσο, αφού μεσολαβητές είχαν συναντηθεί με τον Μιλόσεβιτς, το περίγραμμα μιας νέας ειρηνευτικής συμφωνίας του Κοσσυφοπεδίου ανακοινώθηκε. Ο Κλίντον, οι σύμβουλοι και οι σύμμαχοί χαιρετίζουν την είδηση με προσοχή (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 7 Ιουνίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Βομβαρδισμοί του NATO συνεχίζονται καθώς οι συνομιλίες παραπαίουν γύρω από τα στοιχεία της σερβικής απόσυρσης. Δύο B-52 βομβαρδιστικά ανέλαβαν την ενίσχυσή των μαχητών του ΑΣΚ στο όρος Pastrik, υποθετικά με αποτέλεσμα το θάνατο εκατοντάδων Σέρβων - αν και ο αριθμός αυτός είναι τώρα υπό αμφισβήτηση (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 8 Ιουνίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Κατά τη διάρκεια των συνομιλιών της G8 στην Κολωνία, η συζήτηση ανάμεσα σε συμμάχους και τη Ρωσία καταλήγει σε συμφωνία σχετικά με το πιθανό ψήφισμα του ΟΗΕ να επιβάλει κυρώσεις για την ειρηνευτική συμφωνία (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 9 Ιουνίου 1999 - Μετά από περισσότερες συζητήσεις, αξιωματούχοι του NATO και της ΟΔΓ αρχίζουν τελικά μια Στρατιωτική Τεχνική Συμφωνία για τη ρύθμιση της σερβικής απόσυρσης (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 10 Ιουνίου 1999 - Ο αναπληρωτής Γ.Γ. του ΟΗΕ Σολάνα ζητά αναστολή των βομβαρδισμών του NATO, και το Συμβούλιο Ασφαλείας υιοθετεί το ψήφισμα υπ' αριθμόν 1244 που επιτρέπει την ανάπτυξη των διεθνών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών στο Κοσσυφοπεδίον (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 12 Ιουνίου 1999 - (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Σε μια

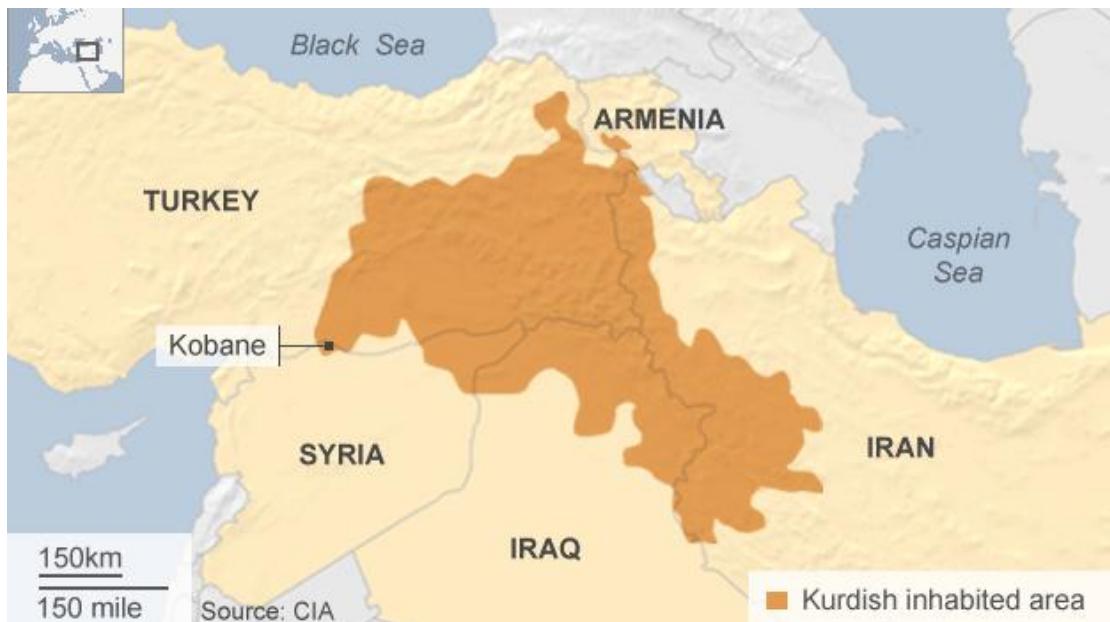
κίνηση που εκπλήσσει συμμαχικούς διοικητές, περίπου 200 ρωσικά στρατεύματα εγκαταλείπουν τη Βοσνία, ταξιδεύουν μέσα από τη Σερβία και μπαίνουν στο Κοσσυφοπέδιο πριν από το NATO, παίρνοντας τον έλεγχο του αεροδρομίου της Πρίστινας (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

- 14 Ιουνίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Οι Αλβανοί ξεκινούν στην επιστροφή πίσω στο Κοσσυφοπέδιο και εντός τριών εβδομάδων πάνω από 600.000 θα επιστρέψουν σε μια από τις πιο ταχείες επιστροφές των προσφύγων στην ιστορία. Όπως πολλοί ως 200.000 Σέρβοι και Ρομά αρχίζουν να κινούνται προς τη Σερβία και το Μαυροβούνιο για να ξεφύγουν από την τιμωρία (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 18 Ιουνίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Μετά από μια εβδομάδα γεμάτη ένταση, σύγχυση και συζητήσεις, η Ολυμπράιτ, ο Κοέν και οι Ρώσοι κατέληξαν σε προκαταρκτική συμφωνία για τη συμμετοχή της Ρωσίας στην ειρηνευτική δύναμη. Συνολικά, πάνω από 20.000 μέλη διεθνών στρατευμάτων έχουν μετακινηθεί στο Κοσσυφοπέδιο (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 20 Ιουνίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Οι Σέρβοι οδηγούνται σε πλήρη αποχώρηση από το Κοσσυφοπέδιο, και με τον Αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα Σολάνα να τελειώνει επίσημα την εκστρατεία βομβαρδισμών του NATO.
- 21 Ιουνίου 1999 - Υπό την πίεση του NATO, ο ΑΣΚ συμφωνεί να αφοπλιστεί (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 4 Ιουλίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Οι συζητήσεις με τους Ρώσους συνεχίζονται και ολοκληρώθηκαν την επόμενη ημέρα με την ανάλυση των τελικών στοιχείων σχετικά με τη συμμετοχή της Ρωσίας.
- 23 Ιουλίου 1999 - Σε μια ένδειξη ότι οι εντάσεις θα συνεχιστούν, 14 Σέρβοι αγρότες του Κοσσυφοπεδίου σκοτώθηκαν στα χωράφια τους κοντά στο Lipljan (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .
- 29 Ιουλίου 1999 -
(<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) Η υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Albright επισκέπτεται το Κοσσυφοπέδιο, συναντήθηκε με το Διοικητή της KFOR Michael Jackson και Μπερνάρ Κουσνέρ.
- 20 Σεπτεμβρίου 1999 – Η KFOR πιστοποιεί ότι ο ΑΣΚ έχει πλήρως αφοπλιστεί και αποστρατιωτικοποιηθεί (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>) .

Όπως αποδεικνύεται από την ακολουθία των γεγονότων, όχι μόνο το Κόσσοβο αποτέλεσε μια περιοχή-στόχος επεκτατικής πολιτικής των κρατών, όχι μόνο οι ίδιοι οι πολίτες, για τους οποίους υπήρξαν οι διαξιφισμοί, απέκτησαν αυτό που ήθελαν, όχι

μόνο ενεπλάκησαν τρίτες χώρες, αλλά η περιοχή υποβαθμίστηκε, καταστράφηκε, έζησε την ουσία των εγκλημάτων πολέμου και το μέλλον τους στο ευ ζην αποτέλεσε ένα ακόμα απατηλό όνειρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II : Κουρδικό Ζήτημα

~ 8/5/2017 ~

Ο λαός των Κούρδων επί δεκαετίες αποζητά τη δημιουργία ενός κράτους το οποίο θα αποτελέσει τη πατρίδα που χρειάζονται για να ζήσουν. Η δημιουργία κουρδικού κράτους αποτελεί κόκκινη γραμμή για κράτη όπως η Τουρκία καθώς κούρδοι κατοικούν σε πολλές περιοχές της μέσης ανατολής, με πιθανό ενδεχόμενο να προσαρτήσουν περιοχές από αρκετές χώρες, αν ποτέ ιδρύσουν κράτος. Αυτός είναι λόγος για χρήση κάθε μέσου ώστε να αποφευχθεί η παραμικρή τέτοια πιθανότητα, ειδικά από τη μεριά της Τουρκίας. Στη συνέχεια θα γίνει αναφορά στο ποιόν των Κούρδων, σε ορισμένα ιστορικά γεγονότα και στη σχέση Κούρδων και επέμβασης της Τουρκίας στη Συρία.

Οι Κούρδοι είναι ένας από τους ιθαγενείς πληθυσμούς των πεδιάδων και των ορεινών περιοχών της Μεσοποταμίας σε ό, τι είναι τώρα η νοτιοανατολική Τουρκία, η βορειοανατολική Συρία, το βόρειο Ιράκ, το βόρειο-δυτικό Ιράν και η νότιο-δυτική Αρμενία (https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=Fbfl3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false).

Στις αρχές του 20ου αιώνα, πολλοί Κούρδοι άρχισαν να εξετάζουν τη δημιουργία μιας πατρίδας - αυτό που είναι ευρέως γνωστό ως "Κουρδιστάν". Μετά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο και την ήττα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, οι νικηφόροι δυτικοί σύμμαχοι προέβλεψαν ένα κουρδικό κράτος στην Συνθήκη των Σεβρών το 1920. (https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=Fbfl3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false) Οι όποιες ελπίδες υπήρξαν όμως

διαιρεύσθηκαν τρία χρόνια αργότερα, όταν η Συνθήκη της Λωζάννης, που καθορίζει τα όρια της σύγχρονης Τουρκίας, δεν έκανε καμία πρόβλεψη για δημιουργία κουρδικού κράτους και άφησε τους Κούρδους με το καθεστώς της μειονότητας στις αντίστοιχες χώρες τους. Μέσα στα επόμενα 80 χρόνια, οποιαδήποτε κίνηση από Κούρδους να δημιουργήσουν ένα ανεξάρτητο κράτος βάναυσα έπεσε στο

κενό(https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=Fbfl3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false).

Ο κουρδικός πληθυσμός ανέρχεται σε περίπου 20-25 εκατομμύρια. Είναι συγκεντρωμένοι στις περιοχές της ανατολικής Τουρκίας, της Συρίας, του Ιράν και του Ιράκ, οι οποίοι χώροι απαρτίζουν την περιοχή που είναι γνωστή ως Κουρδιστάν. Περίπου 12 εκατομμύρια Κούρδοι ζουν στη νοτιοανατολική περιοχή της Τουρκίας και μόνο. Είκοσι τοις εκατό του πληθυσμού της Τουρκίας είναι κουρδικής καταγωγής. Στο Ιράκ είναι 15-20 τοις εκατό κουρδικής καταγωγής, στη Συρία, λιγότερο από το 10 τοις εκατό και στο Ιράν 7 τοις εκατό. Η πλειοψηφία των Κούρδων είναι αφοσιωμένοι συννίτες μουσουλμάνοι(https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=Fbfl3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false).

Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν, ηγέτης της ομάδας ανταρτών του Κουρδικού Εργατικού Κόμματος (PKK), δικάστηκε για προδοσία και αποσχιστικές τάσεις στις 29 Ιουνίου, 1999, και καταδικάστηκε σε θάνατο. Είχε κατηγορηθεί ότι οδήγησε το λαό του σε ένα 15-ετή πόλεμο που έχει αφήσει περισσότερους από 35.000 νεκρούς(https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=Fbfl3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false).

Ο Οτσαλάν είχε συλληφθεί στο Ναϊρόμπι στις 16 Φεβρουαρίου, αφού πέρασε πάνω από μια δεκαετία στη λίστα της Τουρκίας με τους "πλέον καταζητούμενους". Πρόσφερε να εργαστεί για την ειρήνη μεταξύ των ανταρτών και της κυβέρνησης με αντάλλαγμα δικαστική επιείκεια, αλλά υποσχέθηκε ένα "λουτρό αίματος", σε περίπτωση που η Τουρκία αποφάσιζε να εκτελεστεί. Στον απόγοη της ετυμηγορίας του, Κούρδοι αντάρτες εξαπέλυσαν ένα κύμα επιθέσεων κατά της αστυνομίας και των πολιτών σε όλη την Τουρκία(https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=Fbfl3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false).

Άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν επικρίνει δριμύτατα την καταδίκη, η οποία επικυρώθηκε το Νοέμβριο του 1999, μετά την προσφυγή του στην απόφαση. Στις 12 Ιανουαρίου, 2000, η τουρκική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι η ποινή του Οτσαλάν θα ανασταλεί έως ότου η υπόθεση εξεταστεί από ευρωπαϊκό δικαστήριο. Εάν η Τουρκία προχωρήσει με την εκτέλεση του Οτσαλάν, η χώρα μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ευκαιρία της να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση(https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=Fbfl3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false).

Πολλοί Κούρδοι αισθάνονται το θάνατο του Οτσαλάν ως ένα κρίσιμο πλήγμα στο μακραίων τους αγώνα για να κερδίσουν μια γη που θα μπορούν να καλούν δική τους. Πρόσφατες στρατιωτικές ήττες, καθώς και προσφορές της τουρκικής κυβέρνησης για επιείκεια προς τους αντάρτες οι οποίοι επιθυμούσαν να καταθέσουν τα όπλα τους, έχουν ήδη ρίξει το κίνημα σε αταξία (https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=FbfI3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false).

(<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>) Το PKK ήταν η ισχυρότερη κουρδική επαναστατική οργάνωση για πολλά χρόνια. Με την πολιτιστική τους ταυτότητα υπό καταπίεση και με την έλλειψη διακεκριμένων ηγετών κουρδικής φιλοσοφίας για να προωθήσουν το σκοπό τους, πολλοί Κούρδοι είχαν επενδύσει τις ελπίδες τους στον Οτσαλάν (<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>).

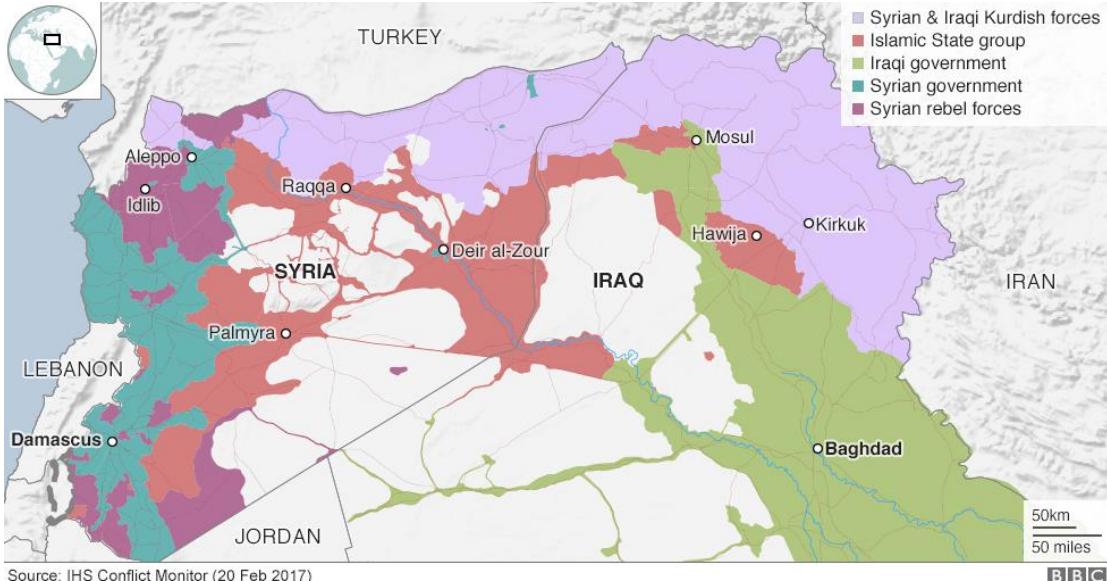
(<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>) Τουλάχιστον 134 δάσκαλοι δολοφονήθηκαν κάτω από τις εντολές του Οτσαλάν. Ένας από τους στόχους του Οτσαλάν είναι η προστασία των Κούρδων από το να αναγκάζονται να μάθουν την τουρκική γλώσσα και να εγκαταλείψουν το κουρδικό πολιτισμό. (<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>) Ο τουρκικός στρατός είναι υπεύθυνος για την καύση περίπου 3.000 κουρδικών οικισμών και για τον εκτοπισμό δύο εκατομμυρίων ανθρώπων. Ο Οτσαλάν, ο οποίος έχει μια τυραννική φήμη, είναι μοναδικός ηγέτης του PKK, διατάζοντας τους αντάρτες του, από το λίκνο δημιουργίας του. Ποτέ δεν έχει αγωνιστεί σε κάποια μάχη (<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>).

(<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>) Περισσότεροι από 35.000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στην κουρδική σύγκρουση από τότε που το PKK στράφηκε προς την τρομοκρατία, το 1984. Η τελευταία εκτέλεση της Τουρκίας ήταν στο 1984. Σήμερα, αποτελούν μια ξεχωριστή κοινότητα, ενωμένοι μέσα από τη φυλή, τον πολιτισμό και τη γλώσσα, ακόμα κι αν δεν έχουν κάποια πρότυπη διάλεκτο. Μπορούν επίσης να ακολουθούν μια σειρά από διαφορετικές θρησκείες και δόγματα, αν και η πλειοψηφία είναι σουνίτες μουσουλμάνοι (<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>).

Η κούρδο-τουρκική σύγκρουση είναι μια ένοπλη σύγκρουση μεταξύ της Δημοκρατίας της Τουρκίας και διάφορων κουρδικών ομάδων ανταρτών, οι οποίες έχουν ζητήσει τον διαχωρισμό από την Τουρκία για να δημιουργήσουν ένα ανεξάρτητο Κουρδιστάν, ή να έχουν αυτονομία και μεγαλύτερα πολιτικά και πολιτιστικά δικαιώματα για τους Κούρδους στο εσωτερικό της Δημοκρατίας της Τουρκίας (<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>).

Μεταξύ 25 και 35 εκατομμύρια Κούρδοι ζουν σε μια ορεινή περιοχή που καλύπτει τα σύνορα της Τουρκίας, του Ιράκ, της Συρίας, του Ιράν και της Αρμενίας. Αποτελούν τητέταρτη μεγαλύτερη εθνοτική ομάδα στη Μέση Ανατολή, αλλά ποτέ δεν έχουν υπάρξει σε ένα μόνιμο κράτος-έθνος (<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>).

Τις τελευταίες δεκαετίες, οι Κούρδοι έχουν επηρεαστεί ολοένα και περισσότερο από τις περιφερειακές εξελίξεις, που αγωνίζονται για αυτονομία στην Τουρκία, και έχουν παίξει εξέχοντα ρόλο στις συγκρούσεις στο Ιράκ και τη Συρία, όπου αντιστάθηκαν στην επέλαση του λεγόμενου Ισλαμικού Κράτους (<http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>).

~ 8/5/2017 ~

(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Στα μέσα του 2013, το ΙΚ στρέφει το βλέμμα του σε τρείς κουρδικούς θύλακες που συνορεύουν με το έδαφός του, στη βόρεια Συρία. Ξεκίνησε επανειλημμένες επιθέσεις ώσπου μέχρι τα μέσα του 2014 είχαν απωθήσει τις Μονάδες Λαϊκής Προστασίας (YPG) - την ένοπλη πτέρυγα του Κουρδικού Δημοκρατικού Κόμματος Ενότητας Συρίας (PYD). Το σημείο καμπής ήταν μια επίθεση στο Ιράκ, τον Ιούνιο του 2014, στην οποία το ΙΚ κατέλαβε τη βορεινή πόλη της Μοσούλης, απωθώντας ιρακινά στρατεύματα και κατάσχοντας όπλα τα οποία αργότερα μεταφέρθηκαν στη Συρία(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Η επέλαση των τζιχαντιστών στο Ιράκ οδήγησε επίσης τους Κούρδους της χώρας στη σύγκρουση. Η κυβέρνηση των ημι-αυτόνομων Κούρδων του Ιράκ στην περιοχή έστειλε δυνάμεις της Peshmerga να καταλάβουν περιοχές που εγκαταλείφθηκαν από τον στρατό.

(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Για ένα διάστημα υπήρχαν μόνο μικρές συγκρούσεις μεταξύ ΙΚ και Peshmerga, αλλά τον Αύγουστο του 2014, οι τζιχαντιστές ξεκίνησαν μια επιθετική κίνηση με σκοπό τη πρόκληση σοκ. Η Peshmerga αποσύρθηκε όντας σε σύγχυση, επιτρέποντας πολλές πόλεις που κατοικούνται από θρησκευτικές μειονότητες να πέσουν, κυρίως η Sinjar, όπου οι τζιχαντιστές σκότωσαν ή αιχμαλώτισαν χιλιάδες Yazidis(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Θορυβημένοι από την επέλαση των τζιχαντιστών και την απειλή της γενοκτονίας των Yazidis που εγκατέλειπαν τη Sinjar, μια πολυεθνική συμμαχία με επικεφαλής τις ΗΠΑ ξεκίνησε αεροπορικές επιδρομές στο βόρειο Ιράκ και έστειλε στρατιωτικούς συμβούλους για να βοηθήσει την Peshmerga. Η YPG και το Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK), που προηγουμένως

δραστηριοποιούνταν στην Τουρκία, επίσης, ήρθαν σε βοήθειά τους(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Παρά το γεγονός ότι η επέλαση του IK στην κουρδική επικράτεια του Ιράκ τελικά σταμάτησε μέσα από το μάχιμο της Peshmerga και των συμμάχων της, δεν σταμάτησε να προσπαθεί να επανακαταλάβει τους κουρδικούς θύλακες στη Συρία. Στα μέσα Σεπτεμβρίου του 2014, το IK ξεκίνησε μια επίθεση στο θύλακα γύρω από την βόρεια πόλη της Kobane, αναγκάζοντας δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους να εγκαταλείψουν σε όλη την γύρω περιοχή προς τα τουρκικά σύνορα.

Παρά την εγγύτητα των μαχών και την απειλή που έθετε το IK, η Τουρκία αρνήθηκε να επιτεθεί σε θέσεις των τζιχαντιστών κοντά στα σύνορα ή να επιτρέψει στους Κούρδους της Τουρκίας να περάσουν τα σύνορα για να υπερασπιστούν, προκαλώντας κουρδικές διαμαρτυρίες. Τον Οκτώβριο, η Άγκυρα εν μέρει υποχώρησε και συμφώνησε να επιτρέψει σε μαχητές της Peshmerga να ενταχθούν στην μάχη για τη Kobane, αφού οι υπό αμερικανική ηγεσία αεροπορικές επιδρομές βοήθησαν να σταματήσει η προέλαση του IK(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)

(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Το 2012, η κυβέρνηση και το PKK άρχισαν ειρηνευτικές συνομιλίες και το επόμενο έτος μια κατάπαυση του πυρός συμφωνήθηκε, αν και οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν. Η κατάπαυση του πυρός κατέρρευσε τον Ιούλιο του 2015, λίγες ημέρες μετά από μια βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας του IK όπου σκοτώνονται 33 νεαροί ακτιβιστές στην ,κυρίως κουρδικό πληθυσμού, πόλη της Suruc, κοντά στα συριακά σύνορα.(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>) Το PKK απάντησε με επίθεση εναντίον Τούρκων στρατιωτών και αστυνομικών, έχοντας ως αποτέλεσμα η τουρκική κυβέρνηση να ξεκινήσει αυτό που ονομάζεται «συγχρονισμένος πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» εναντίον του PKK και του IK. Από τότε, εκατοντάδες άνθρωποι έχουν σκοτωθεί σε συγκρούσεις στη νοτιοανατολική Τουρκία και σε αεροπορικές επιδρομές σε στρατόπεδα του PKK στο βόρειο Ιράκ(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Οι τουρκικές αρχές κατηγόρησαν επίσης το YPG για μια βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας στην Άγκυρα το Φεβρουάριο του 2016 που άφησε δεκάδες νεκρούς και τα τουρκικά στρατεύματα βομβάρδισαν θέσεις του YPG στη βορειοδυτική Συρία για να αποτρέψουν τη κατάληψη της πόλης Azaz που ήταν υπό τον έλεγχο των επαναστατών της Συρίας. Η κυβέρνηση της Τουρκίας λέει ότι το YPG και το PYD είναι θυγατρικές του PKK και ότι μοιράζονται το στόχο της απόσχισης μέσω ενός ένοπλου αγώνα, και ότι τις θεωρεί όλες τρομοκρατικές οργανώσεις(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

Ενώ η Τουρκία παλεύει εναντίον του PKK στο έδαφός της, Κούρδοι της Συρίας στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας συνεχίζουν να αποκτούν τον έλεγχο μιας αυτό-ανακηρυχθείσας ως αυτόνομη περιοχής που είναι γνωστή ως Rojava, και το YPG έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη των διεθνών συμμάχων της Τουρκίας για την καταπολέμηση του IK. Το PKK επίσημα θεωρείται τρομοκρατική οργάνωση από την ΕΕ και τις ΗΠΑ, αλλά η Τουρκία έχει αποτύχει να πείσει τους δυτικούς συμμάχους της να θεωρήσει το YPG εξίσου τρομοκρατική οργάνωση

.
(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ και το Πεντάγωνο έχουν κατά το παρελθόν πιέσει τη Τουρκία να σταματήσει τον βομβαρδισμό του YPG και κάλεσε τους Κούρδους της Συρίας να μην επεκτείνουν το χώρο δράσης τους. Μια υποστηριζόμενη από τις ΗΠΑ συμμαχία μεταξύ του YPG και μερικοί Αραβες της Συρίας που ονομάζονται Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF) έχουν προελάσει και

καταλάβει στρατηγικές περιοχές από διάφορες ένοπλες ισλαμικές ομάδες, παρά το συνεχόμενο βομβαρδισμό της Τουρκίας(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Είναι αξιοσημείωτη επιτυχία η απώθηση των τζιχαντιστών έξω από την πόλη- σταυροδρόμι Manjib. Οι τζιχαντιστές αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν στην πόλη της Jarablus στα τουρκικά σύνορα, η οποία πιστεύεται ότι είναι ο επόμενος στόχος της επίθεσης έναντι του ΙΚ. (<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>)Η Τουρκία είναι δύσπιστη όσον αφορά τους Κούρδους που προσπαθούν να πάρουν τον έλεγχο μιας άλλης συνοριακής πόλης προς τα δυτικά, την Azaz, η οποία θεωρείται ως μέρος μιας σχεδιασμένης «νεκρής ζώνης» στο βόρειο τμήμα της Συρίας(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

Η Τουρκία λέει ότι θα συνεχίσει να βομβαρδίζει τους Κούρδους της Συρίας όσο αισθάνεται να απειλείται από αυτούς. Το YPG θα αγνοήσει πιθανότατα απειλές της Τουρκίας και να συνεχίσει να προελαύνει της να καταλαμβάνει περισσότερες περιοχές. Τον Ιούλιο του 2015, η ομάδα κατέλαβε την στρατηγική συνοριακή πόλη ΤαλΑμπιάντ παρά τις προειδοποιήσεις της Τουρκίας να μην το πράξει(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

Από την άλλη πλευρά των συνόρων μια κλιμάκωση της σύγκρουσης Τουρκίας-PKK είναι πολύ πιθανή με τη μορφή αστικού και αγροτικού πολέμου, ειδικά μετά το χειμώνα(<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>).

Συνεπώς, γεγονός αποτελεί πως ο συριακός λαός έγινε ανθρώπινη ασπίδα απέναντι στη διαμάχη Κούρδων και Τουρκίας. Μια επεκτατική Τουρκία, η οποία έχει γνωστοποιηθεί πως συνεργαζόταν οικονομικά με το Ισλαμικό Κράτος, χρησιμοποίησε ως πρόσχημα το PKKκαι το Κουρδικό Λαό ως αποδιοπομπαίο τράγο και το πόλεμο στο Ισλαμικό Κράτος για να χτυπήσει τους Κούρδους στα σύνορα Τουρκίας – Συρίας και στην Ανατολική Τουρκία, με ένα σχέδιο «εκκαθάρισης», οι οποίοι Κούρδοι ,επίσης ,πολεμούν το Ισλαμικό κράτος. Για μια ακόμη φορά, περιοχές και ο πληθυσμός τους πλήγονται χωρίς να το επιθυμούν (Ανατολική Τουρκία, παραμεθόριες περιοχές στα σύνορα Τουρκίας Συρίας και όσες περιοχές έχουν καταλάβει κουρδικές δυνάμεις) από ένα κράτος με δήθεν πληθυσμιακά προσχήματα. Για μια ακόμη φορά ο άμαχος πληθυσμός θα πληρώσει με το αίμα του τις φιλοδοξίες πολιτικών επέκτασης και ασυδοσίας .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III : Περιοχή των Συνδητών

~ 8/5/2017 ~

Η περιοχή των Σουδητών (Σουδητία ή Sudetenland) αποτελούσε μια από τις πολλές περιοχές της Ανατολικής Ευρώπης η οποία αποσχίστηκε από τη Γερμανική Αυτοκρατορία με τη Συνθήκη των Βερσαλλιών, η οποία τερματίζει το Πρώτο Παγκόσμιο ή Μεγάλο Πόλεμο. Άλλες περιοχές που αποκόπηκαν από τη Γερμανία έδωσαν ζωή σε κράτη όπως η Πολωνία, η Εσθονία, η Λιθουανία και η Λετονία. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, θα δοθεί το χρονικό των γεγονότων που σημάδεψαν αυτή τη περιοχή με εμπλεκομένους πολύ περισσότερους από απλώς Γερμανία και Τσεχοσλοβακία.

- 28 Μαρτίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Konrad Henlein συναντήθηκε με τον Αδόλφο Χίτλερ και έλαβε οδηγίες να απαιτήσει περισσότερα από όσα θα μπορούσε να προσφέρει η κυβέρνηση της Τσεχοσλοβακίας.
- 21 Απριλίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Αδόλφος Χίτλερ κάλεσε τον Wilhelm Keitel για να ξεκινήσει η συζήτηση για στροφή του ζητήματος σε μια πραγματική πολεμική επιχείρηση εναντίον της Τσεχοσλοβακίας.
- 24 Απριλίου 1938 - Το ναζιστικά-ευθυγραμμισμένο γερμανικό Κόμμα των Σουδητών εξέδωσε τα διατάγματα Carlsbad, απαιτώντας αυτονομία για τη περιοχή της Σουδητίας στη Τσεχοσλοβακία. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87)
- 3 Μαΐου 1938 - Οι γερμανοί διπλωμάτες σε Λονδίνο, Αγγλία, Ηνωμένο Βασίλειο ανέφεραν ότι οι Βρετανοί και οι Γάλλοι ήταν πιθανό να υποστηρίζουν τη γερμανική προσφορά για την Σουδητία, προκειμένου να αποφευχθεί ο πόλεμος (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 7 Μαΐου 1938 - το Ηνωμένο Βασίλειο και η Γαλλία προέτρεψαν την Τσεχοσλοβακία να κάνει παραχωρήσεις στη Γερμανία για το θέμα της Σουδητίας

(http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).

- 9 Μαΐου 1938 - Ο ηγέτης του Ναζιστικού Κόμματος των Σουδητών Konrad Henlein κόβει την επικοινωνία με την κυβέρνηση της Τσεχοσλοβακίας (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 12 Μαΐου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Joachim von Ribbentrop δίνει εντολή στον Konrad Henlein για το πώς να μιλήσει με τους Βρετανούς για την κατάσταση στην Τσεχοσλοβακία.
- 16 Μαΐου 1938 - Ο Αδόλφος Χίτλερ ζήτησε να μάθει από τους ανώτατους διοικητές του πόσες γερμανικές μεραρχίες ήταν στα σύνορα με την Τσεχοσλοβακία και αν ήταν έτοιμες να μετακινηθούν μέσα σε ένα περιθώριο δώδεκα ωρών. Η απάντηση που έλαβε ήταν δώδεκα (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 17 Μαΐου 1938 - Ο Αδόλφος Χίτλερ ζήτησε την τελευταία έκθεση πληροφοριών σχετικά με τις παραμεθόριες άμυνες της Τσεχοσλοβακίας (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 20 Μαΐου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Η γερμανική στρατιωτική ηγεσία ενημέρωσε την υπόθεση σχετικά με το στρατιωτικό σενάριο. Εν τω μεταξύ, αξιωματούχοι της Τσεχοσλοβακίας στην Πράγα απέστειλαν στη Γερμανία ένα τηλεγράφημα απαιτώντας εξηγήσεις σχετικά με την άφιξη των γερμανικών στρατευμάτων στη Σαξονία κοντά στα σύνορα. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Η πληροφορία που είχαν οι Τσεχοσλοβάκοι σχετικά με τη γερμανική κίνηση των στρατευμάτων ήταν είτε ανακριβείς, είτε οι Τσεχοσλοβάκοι είχαν υποκλέψει τη γερμανική αλληλογραφία σχετικά με υπόθεση και ήθελα να κάνουν έναν έλεγχο στους Γερμανούς για να επιβεβαιώσουν τις υποψίες τους. Την ίδια ημέρα, στρατεύματα της Τσεχοσλοβακίας κινητοποιήθηκαν εν μέρει κατά μήκος των συνόρων με τη Γερμανία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 21 Μαΐου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Βρετανός πρεσβευτής Nevile Henderson συναντήθηκε με τον Υπουργό Εξωτερικών της Γερμανίας Joachim von Ribbentrop δύο φορές στο Βερολίνο μέσα στην ίδια μέρα, σε σχέση με την ένταση που υπάρχει με την Τσεχοσλοβακία. Ο Βρετανός υπουργός Εξωτερικών Λόρδος Χάλιφαξ επίσης συναντήθηκε με τον Γερμανό Πρέσβη Herbert von Dirksen στο Βερολίνο (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 23 Μαΐου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Γερμανός πρεσβευτής Χέρμπερτ φον Dirksen στο Λονδίνο σημείωσε ότι η Γερμανία δεν είχε την πρόθεση στρατιωτικής επιθετικότητας στη Τσεχοσλοβακία.
- 28 Μαΐου 1938 - Ο Αδόλφος Χίτλερ διέταξε το στρατό να προετοιμαστεί για μια εισβολή στην Τσεχοσλοβακία και διέταξε την κινητοποίηση των 96 μεραρχιών. Η προετοιμασία ήταν να ολοκληρωθεί τη 2η Οκτωβρίου του 1938 (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 30 Μαΐου 1938 - Γερμανοί στρατηγοί ενημερώνουν την υπόθεση στρατιωτικού σεναρίου, η οποία τώρα χρησιμοποιείται ως ένα σχέδιο εισβολής για την

Τσεχοσλοβακία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).

- 1 Ιουνίου 1938 - Ο Βρετανός πρωθυπουργός Νέβιλ Τσάμπερλεν δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι θα πρέπει να δοθεί περισσότερη ανεξαρτησία στους Γερμανούς της Σουδητίας (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 3 Ιουνίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Ludwig Beck απέστειλε μήνυμα προς τον επικεφαλής του γερμανικού στρατού Walther von Brauchitsch, επισημαίνοντας την ανησυχία του ότι η εισβολή στην Τσεχοσλοβακία θα προκαλέσει στρατιωτική αντίδραση από τις δυτικές δυνάμεις, οι οποίες θα ήταν ότι χειρότερο για τη Γερμανία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 9 Ιουνίου 1938 - Ο Αδόλφος Χίτλερ έλαβε μια έκθεση πληροφοριών σχετικά με Τσεχοσλοβάκοι αναφορικά με όπλα και αμυντικές εγκαταστάσεις (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 18 Ιουνίου 1938- Ο Αδόλφος Χίτλερ εξασφαλίζει στους στρατιωτικούς ηγέτες του ότι δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος από μια προληπτική επίθεση από τους Βρετανούς πάνω στο θέμα της Τσεχοσλοβακίας (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 16 Ιουλίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Ludwig Beck έστειλε άλλο ένα μήνυμα στον επικεφαλής του γερμανικού στρατού Walther von Brauchitsch, επισημαίνοντας την ανησυχία του ότι η εισβολή στην Τσεχοσλοβακία θα προκαλέσει στρατιωτική αντίδραση από τις δυτικές δυνάμεις, οι οποίες θα κάνουν σοβαρή ζημιά στη Γερμανία. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Επίσης, συμπεριέλαβε σε αυτό το μήνυμα τη πρόταση πως ο Brauchitsch πρέπει να υποκινήσει μαζική παραίτηση από τους Γερμανούς στρατηγούς σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το απερίσκεπτο σχέδιο εισβολής του Αδόλφου Χίτλερ (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 19 Ιουλίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Ludwig Beck συναντήθηκε με τον Γερμανό επικεφαλής του Στρατού Walther von Brauchitsch, προσπαθώντας να τον πείσει να χρησιμοποιήσει την επιρροή του για να θέσει τέρμα στην εισβολή στην Τσεχοσλοβακία. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Πρόσφερε επίσης προτάσεις σχετικά με το τι σκέφτηκε πως η κυβέρνηση του Αδόλφου Χίτλερ θα έπρεπε να κάνει, κυρίως κοινωνικές και πολιτικές ανησυχίες, αντί να προκαλεί αυτό το πόλεμο σε αυτό το στάδιο του επανεξοπλισμού της Γερμανίας (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 3 Αυγούστου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Το Ηνωμένο Βασίλειο απέστειλε μεσολαβητή στην Τσεχοσλοβακία, σε μια προσπάθεια να πείσει την ηγεσία της Τσεχοσλοβακίας να παραχωρήσει τη Σουδητία.
- 6 Αυγούστου 1938 - Ο Βρετανός πρεσβευτής στη Γερμανία Neville Henderson σημείωσε στους γερμανούς διπλωμάτες ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν θα διακινδύνευε βρετανικές ζωές για τη Τσεχοσλοβακία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).

- 15 Αυγούστου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Αδόλφος Χίτλερ ανακοίνωσε στους στρατιωτικούς ηγέτες του ότι είχε την πρόθεση να επιλύσει την κατάσταση της Τσεχοσλοβακίας με στρατιωτική δύναμη.
- 23 Αυγούστου 1938 - Ο Αδόλφος Χίτλερ φιλοξενεί τον Ούγγρο Μίκλος Χόρτι στο Κίελο, σε μια προσπάθεια να τον προσλάβει για να βοηθήσει στην επίθεση εναντίον της Τσεχοσλοβακίας. Ο Χίτλερ πρόσφερε εδάφη της Τσεχοσλοβακίας για τη βοήθειά του (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 29 Αυγούστου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ενώ ο Αδόλφος Χίτλερ περιόδευσε στις άμυνες Westwall στη Δυτική Γερμανία, ο γερμανός Στρατηγός Wilhelm Adam προειδοποίησε ότι η Γερμανία δεν θα μπορούσε να είναι σε θέση να υπερασπιστεί ενάντια σε μια εισβολή από τη Γαλλία για περισσότερο από τρεις ημέρες αν θα πρέπει η Γερμανία να αναπτύξει τις περισσότερες από τις δυνάμεις της για μια εισβολή στην Τσεχοσλοβακία. Ο Αδόλφος Χίτλερ έγινε έξαλλος με τον Adam, ο οποίος θα αποσυρθεί από την υπηρεσία κατά το τέλος του έτους (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 31 Αυγούστου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Ουίνστον Τσόρτσιλ πρότεινε ότι εάν Ηνωμένο Βασίλειο, Ηνωμένες Πολιτείες και Σοβιετική Ένωση υποστήριζαν συλλογικά πίεση στη Γερμανία, ο Χίτλερ θα μπορούσε να εγκαταλείψει τις αξιώσεις του για την περιοχή της Σουδητίας, όμως δεν ήταν σε θέση να πείσει τους συναδέλφους βρετανούς πολιτικούς (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 7 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Η εφημερίδα Times του Λονδίνου δημοσίευσε ένα κύριο άρθρο που υποδηλώνει ότι η Τσεχοσλοβακία είχε πολλά να κερδίσει από την άποψη της επίτευξης εθνικής ομοιογένειας αν η Σουδητία αποσχιζόταν. Για άλλη μια φορά, ο επικεφαλής του Ναζιστικού Κόμματος των Σουδητών Konrad Henlein ανακοίνωσε ότι θα κόψει την επικοινωνία με την κυβέρνηση της Τσεχοσλοβακίας (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 9 Σεπτεμβρίου 1938 - Ο Franklin Roosevelt ανακοίνωσε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες θα παραμείνουν ουδέτερες για το θέμα των γερμανικών πλέσεων στην Τσεχοσλοβακία.
- 10 ουν Σεπτεμβρίου 1938 - Σε μια συγκέντρωση στη Νυρεμβέργη, ο Hermann Göring μίλησε για καταπίεση των Σουδητών Γερμανών από τους Τσεχοσλοβάκους (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 12 Σεπτεμβρίου του 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Κατά την ημερομηνία κλεισίματος της ετήσιας συγκέντρωσης στη Νυρεμβέργη, ο Αδόλφος Χίτλερ ανέφερε πως αγωνίζεται για τη δικαιοσύνη των Σουδητών Γερμανών. Στη Γαλλία, ο Στρατηγός Maurice Gamelin ανέφερε στον πρωθυπουργό Εντούαρ Νταλαντιέ ότι τα γαλλικά στρατεύματα θα μπορούσαν εύκολα να συντρίψουν τις γερμανικές άμυνες αν θα έπρεπε η Γαλλία να απαντήσει στρατιωτικά σε κάθε γερμανική απειλή προς τη Τσεχοσλοβακία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).

- 13 Σεπτεμβρίου 1938 - Το γαλλικό υπουργικό συμβούλιο συνεδρίασε για να συζητήσει τις γερμανικές απαιτήσεις για την Τσεχοσλοβακία, φθάνοντας σε κανένα συμπέρασμα (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 15 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Neville Chamberlain επισκέφθηκε τον Αδόλφο Χίτλερ στο Berchtesgaden στη νότια Γερμανία για να συζητήσουν τις γερμανικές απαιτήσεις από την Τσεχοσλοβακία. Ο Chamberlain εξέφρασε την προσωπική έγκριση του για τις προηγούμενες απαιτήσεις της Γερμανίας για τη Σουδητία, αλλά θα πρέπει να συζητήσει περαιτέρω με το γαλλικό και το δικό του υπουργικό του συμβούλιο. Ο Χίτλερ εξέφρασε την εκτίμησή του και υποσχέθηκε ότι δε θα ληφθεί καμία στρατιωτική δράση (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 16 Σεπτεμβρίου 1938 - Ο Neville Chamberlain αναχώρησε από τη Γερμανία και επέστρεψε στο Λονδίνο Το βράδυ, σύγκλησε μια συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου για να συζητήσουν τις γερμανικές απαιτήσεις στη Τσεχοσλοβακία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 17 Σεπτεμβρίου 1938 - Ο Αδόλφος Χίτλερ ανέθεσε έναν αξιωματικό OKW στις μονάδες Freikorps των Σουδητών (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 19 Σεπτεμβρίου 1938- Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Γαλλία συνέστησαν στη Τσεχοσλοβακία να παραχωρήσει τη Σουδητία στη Γερμανία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 20 Σεπτεμβρίου 1938 - Ο Αδόλφος Χίτλερ πιέζει τους Ούγγρους να διεκδικήσουν μεγαλύτερες απαιτήσεις από τη Τσεχοσλοβακία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 20 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Στις 10:30, η Τσεχοσλοβακία έκανε στρατιωτική κινητοποίηση. Στις 17:00, ο Πρόεδρος της Τσεχοσλοβακίας Edvard Beneš απέρριψε την γάλλο-βρετανική πρόταση για να παραχωρήσει τη Σουδητία στη Γερμανία, και για να το πάει παραπέρα, ο Edvard Beneš ζήτησε να μάθει από τους Γάλλους αν η Γαλλία θα τιμήσει τη συμμαχία σε περίπτωση μιας γερμανικής εισβολής (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 20 Σεπτεμβρίου 1938 - Ο ναζιστικός ηγέτης των Σουδητών Konrad Henlein προέτρεψε τους Σλοβάκους να απαιτήσουν αυτονομία με μεγαλύτερο σθένος (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 21 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) ΗΠολωνία απαίτησε από τη Τσεχοσλοβακία για να κάνει ένα δημοψήφισμα για την περιοχή Zaolzie, ζητώντας την περιοχή, αφού η πολωνική πλειοψηφία της, επιθυμούσε να ενταχθεί στη Πολωνία. Οι γάλλοι απάντησαν στην ερώτηση του Προέδρου της Τσεχοσλοβακίας Έντουαρντ Μπένες της προηγούμενης ημέρας, σημειώνοντας ότι ο μόνος τρόπος να τιμήσουν τους όρους της συμμαχίας είναι αν ο ίδιος συμφωνούσε να παραχωρήσει τη Σουδητία στη Γερμανία, αποφεύγοντας έτσι τον πόλεμο. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Βλέποντας καμία βοήθεια από τη Γαλλία, ο Beneš στράφηκε προς τη Σοβιετική Ένωση, η οποία θα

τιμούσε την αμοιβαία συνθήκη άμυνας, εάν η Γαλλία τιμούσε τη δική τους. Λαμβάνοντας καμία υποστήριξη από τα έθνη που ήταν δήθεν σύμμαχοί του, ο Beneš εγκατέλειψε και αποδέχτηκε τις γερμανικές απαιτήσεις για τη Σουδητία αργά το απόγευμα (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).

- 22 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Βλέποντας ότι οι Τσεχοσλοβάκοι ενέδωσαν στα γερμανικά αιτήματα, η Ουγγαρία έκανε επίσης τις δικές της απαιτήσεις στο έδαφος της Τσεχοσλοβακίας. Την ίδια ημέρα, τα Freikorps των Σουδητών κατέλαβαν δύο πόλεις της Τσεχοσλοβακίας κοντά στα γερμανικά σύνορα. Στην Πράγα, παραιτήθηκε το υπουργικό συμβούλιο. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Στο BadGodesberg της Γερμανίας, ο Chamberlain συνάντησε τον Αδόλφο Χίτλερ, όπου ο Γερμανός ηγέτης ζήτησε από την Τσεχοσλοβακία να επιτρέψει στα γερμανικά στρατεύματα να καταλάβουν τη Σουδητία τη 1η Οκτωβρίου 1938 (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 23 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Το βράδυ, ο Neville Chamberlain και ο Αδόλφος Χίτλερ συναντήθηκαν και πάλι στο BadGodesberg. Ο Χίτλερ απαίτησε από τη Τσεχοσλοβακία να εγκαταλείψει την περιοχή της Σουδητίας από τις 28 Σεπτεμβρίου, 1938. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Chamberlain εξέφρασε την απογοήτευση του διότι ο Χίτλερ τώρα απαιτούσε περισσότερα από όσα είχαν αρχικά συζητηθεί. Μετά από έντονη συζήτηση, ο Χίτλερ επέστρεψε στο αρχικό του αίτημα της πρώτης Οκτώβρη, 1938 (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 24η Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Καθώς ο Neville Chamberlain αναχώρησε από το BadGodesberg, για να επιστρέψει στο Λονδίνο, ο Αδόλφος Χίτλερ του υποσχέθηκε ότι η Σουδητία της Τσεχοσλοβακίας ήταν το τελευταίο γερμανικό έδαφος που θα ζητούσε στην Ευρώπη. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Στη Γαλλία, η γαλλική κυβέρνηση απέρριψε τις τελευταίες γερμανικές απαιτήσεις. Η γαλλική κυβέρνηση έκανε στρατιωτική κινητοποίηση ως ένα βαθμό στο πλαίσιο προετοιμασίας για πόλεμο (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 26η Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Αδόλφος Χίτλερ μίλησε στο Sportpalast Βερολίνου στη Γερμανία, υποστηρίζοντας ότι αν η Ευρώπη ήταν να πάει σε πόλεμο ή να παραμείνει σε ειρήνη, ήταν πλέον απόφαση του Προέδρου της Τσεχοσλοβακίας. Ανακοίνωσε επίσης ότι η Σουδητία θα είναι η τελευταία εδαφική απαίτηση της Γερμανίας στην Ευρώπη. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο Πρόεδρος Ρούσβελτ έστειλε ένα μήνυμα στον Χίτλερ, σε μια προσπάθεια να διατηρήσει την ειρήνη. Επίσης, την ίδια ημέρα, ο γάλλος Στρατηγός Maurice Gamelin είπε στη Βρετανία ότι η Γαλλία έχει αρκετή δύναμη για να συντρίψει τις γερμανικές άμυνες αν η Γαλλία πάει στο πόλεμο για τις Γερμανικές απειλές στη Τσεχοσλοβακία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 27 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Στις αρχές του απογεύματος, ο Αδόλφος Χίτλερ μετακινείται σε πολλά τμήματα στα σύνορα Γερμανίας-Τσεχοσλοβακίας. Αργά το απόγευμα, κάλεσε μια στρατιωτική παρέλαση στην λεωφόρο Unter den Linden του Βερολίνου, στη Γερμανία για να ξεσηκώσει πατριωτικό συναίσθημα. Οι πολίτες στο Βερολίνο όμως απάντησαν ψύχραιμα.

(http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι Βρετανοί έκαναν στρατιωτική κινητοποίηση για ενδεχόμενο πόλεμο, τα παιδιά εκκενώθηκαν από το Λονδίνο, ενώ ορύγματα είχαν διανοιχθεί στα πάρκα της πόλης. Ο Βρετανός πρωθυπουργός Neville Chamberlain πρότεινε στο Πρόεδρο της Τσεχοσλοβακίας να δεχθεί μια μερική στρατιωτική κατοχή της Σουδητίας από τους Γερμανούς. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο Πρόεδρος Ρούσβελτ ζήτησε μια διεθνή διάσκεψη, σε μια προσπάθεια να διατηρήσει την ειρήνη.

(http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο βασιλιάς της Σουηδίας προσπάθησε επίσης να ηρεμήσει τον Χίτλερ, στέλνοντας του ένα μήνυμα όπου τον συμβουλεύει πως η σημερινή δύναμη της Γερμανίας ήταν μηδαμινή σε αντιστοιχία με τη συνδυασμένη δύναμη των αντίθετων δυνάμεων. Ακόμη και ο επικεφαλής του γερμανικού Ναυτικού Έριχ Ράιντερ προσπάθησε να πείσει τον Χίτλερ να μην προκαλέσει πόλεμο. Στο τέλος της ημέρας, η Τσεχοσλοβακία έλαβε τελικά κάποια ξένη υποστήριξη, όταν η Γιουγκοσλαβία και η Ρουμανία δήλωσαν ότι θα προσφέρουν στρατιωτική βοήθεια αν η Ουγγαρία έκανε χρήση βίας εναντίον της Τσεχοσλοβακίας (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).

- 28η Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Neville Chamberlain πρότεινε στον Αδόλφο Χίτλερ ένα συνέδριο μεταξύ ευρωπαϊκών δυνάμεων για την επίλυση του ζητήματος της Τσεχοσλοβακίας. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Ο Hermann Göring έπεισε τον Χίτλερ να αποδεχθεί μια τέτοια προσφορά παρά ένα πόλεμο. Εν τω μεταξύ, ο Chamberlain έστειλε στο Πρόεδρο της Τσεχοσλοβακίας ένα μήνυμα για να εκφράσει την επιθυμία του η Βρετανία να εκπροσωπήσει την Τσεχοσλοβακία στην επερχόμενη διάσκεψη με τη Γερμανία, και ότι η Βρετανία θα είχε κατά νου το συμφέρον της Τσεχοσλοβακίας (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 29 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Η Διάσκεψη του Μονάχου μεταξύ του Χίτλερ, Chamberlain, Μουσολίνι, και Νταλαντίέ πραγματοποιήθηκε στο κτίριο Führerbau στο Μόναχο της Γερμανίας, κατά την οποία η Βρετανία και η Γαλλία παραχώρησαν τη Σουδητία από την Τσεχοσλοβακία στη Γερμανία, σε μια προσπάθεια να αποφύγουν τον πόλεμο. (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Οι δύο αντιπρόσωποι της Τσεχοσλοβακίας στο συνέδριο ήταν κλειδωμένοι σε ένα διπλανό δωμάτιο, χωρίς να είναι πραγματικά επιτρεπτό να συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 30 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Λίγο μετά τα μεσάνυχτα, ο Αδόλφος Χίτλερ, ο Neville Chamberlain, ο Μπενίτο Μουσολίνι, και ο Εντονάρ Νταλαντίέ, με αυτή τη σειρά, υπέγραψαν τη συμφωνία του Μονάχου στο κτίριο Führerbau στο Μόναχο της Γερμανίας, η οποία παραχώρησε τη Σουδητία από την Τσεχοσλοβακία στη Γερμανία. Το πραγματικό έγγραφο έλαβε αναδρομική ισχύ από την προηγούμενη ημέρα, 29 Σεπτεμβρίου του 1938 (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 30 Σεπτεμβρίου 1938 - (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87) Με την επιστροφή του στο Ηνωμένο Βασίλειο, έξω από τη κατοικία 10 Downing Street στο Λονδίνο, ο Chamberlain ανακοίνωσε ότι «Πιστεύω ότι είναι η ειρήνη για την εποχή μας».

- 1 Οκτωβρίου 1938 - Μετά τη γερμανική προσάρτηση της Σουδητίας, προσπάθειες άρχισαν για συλλήψεις όσων από τους κατοίκους της Σουδητία αντιστεκόντουσαν στη ναζιστική κυβέρνηση (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 11 Οκτωβρίου 1938 - O WilhelmKeitel ανέφερε στον Αδόλφο Χίτλερ, σημειώνοντας ότι τα γερμανικά στρατεύματα ήταν έτοιμα να εισβάλουν στη Τσεχοσλοβακία, χωρίς να χρειάζεται πολύς χρόνος για να προετοιμαστούν (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).
- 15 Οκτώβρη του 1938 - Η κυβέρνηση της Τσεχοσλοβακίας παραιτήθηκε αφού η Γερμανία κατέλαβε τη Σουδητία (http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87).

Πασιφανής είναι η μοίρα των πολιτών της Σουδητίας, οι οποίοι όχι μόνο δεν αποφάσισαν το μέλλον τους, αλλά έγιναν πιόνια στη σκακιέρα της διεθνούς διπλωματίας και εναπόθεσαν τη μοίρα τους σε χώρες που ουδεμία νομιμοποίηση είχαν να αποφασίσουν τη ζωή των Σουδητών στο μέλλον. Αίτιο πιθανού πολέμου υπήρξε πάλι πληθυσμός, ο οποίος όμως ως μήλον της Έριδος ποτέ δεν έκατσε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, ποτέ δεν ακούστηκε αλλά χρησιμοποιήθηκε ως casusbelliμε τον πλέον αυταρχικό τρόπο και χωρίς κυρώσεις στη Γερμανία και καμία βοήθεια από τη Κοινωνία των Εθνών, εκείνη την αποφράδα ελπίδα του Γουίλσον για ειρήνη στο κόσμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV : Αλσατία Λωρραίνη

~ 8/5/2017 ~

Πρόκειται για μια περιοχή η οποία άλλαξε «χέρια» 4 φορές μέσα σε 80 χρόνια. Ο λαός της Αλσατίας Λωρραίνης αποτέλεσε πεδίο διαμάχης ανάμεσα σε Γαλλία και Γερμανία από το γαλλοπρωσικό πόλεμο του 1870 έως το τέλος του 2^ο Παγκοσμίου Πολέμου το 1945. Αιτία της διαμάχης ανέκαθεν ήταν ο λαός που θεωρούνταν αφενός Γαλλικός και αφετέρου

Γερμανικός. Ακολουθεί μια ανάλυση της περιοχής και των γεγονότων.

(<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>) Η Αλσατία-Λωρραίνη είναι η περιοχή που περιλαμβάνει τα σημερινά γαλλικά διαμερίσματα Haut-Rhin, Bas-Rhin και Moselle. Αλσατία-Λωρραίνη ήταν το όνομα που δόθηκε στα 5.067 τετραγωνικά μίλια (13.123 τετραγωνικά χιλιόμετρα) του εδάφους που παραχωρήθηκε από τη Γαλλία στη Γερμανία το 1871 μετά το γάλλο-γερμανικό πόλεμο. Αυτό το έδαφος επανεκχωρήθηκε στη Γαλλία το 1919, μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, παραχωρήθηκε και πάλι στη Γερμανία το 1940 κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, και πάλι επανεκχωρήθηκε στη Γαλλία το 1945 (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>).

Ιστορικά, η περιοχή ήταν στο κέντρο της φραγκικής αυτοκρατορίας του Καρλομάγνου τον 9ο αιώνα και αργότερα έγινε μέρος των Γερμανιών της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, παραμένοντας γερμανικό έδαφος κάτω από διάφορες κυριαρχίες μέχρι τον Τριακονταετή Πόλεμο. Η Ειρήνη της Βεστφαλίας (1648) καταλήγει στο ότι ο πόλεμος έδωσε τον έλεγχο της Αλσατίας-Λωρραίνης στη Γαλλία (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>).

Λόγω της αρχαίας γερμανικής ιδιοσυγκρασίας της και λόγω του μεγάλου πληθυσμού της να είναι γερμανόφωνος, η Αλσατία-Λωρραίνη εντάχθηκε στη γερμανική αυτοκρατορία μετά την ήττα της Γαλλίας στον γάλλο-γερμανικό πόλεμο (1870-1871). (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>) Η απώλεια της Αλσατίας-Λωρραίνης ήταν μια σημαντική αιτία του αντί-γερμανικού αισθήματος στη Γαλλία κατά την περίοδο από το 1871 έως το 1914. Η Γαλλία υπέφερε επίσης οικονομικά από την απώλεια των πολύτιμων κοιτασμάτων σιδηρομεταλλεύματος της περιοχής, με εργοστάσια παραγωγής σιδήρου και χάλυβα, και άλλες βιομηχανίες προς τη Γερμανία (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>).

Σύμφωνα με το γερμανικό νόμο, η Αλσατία-Λωρραίνη είχε χαρακτηριστεί ως Reichsland (αυτοκρατορικό κράτος) και της απορρίφθηκε αποτελεσματική αυτοδιοίκηση μέχρι το 1902. Επιπλέον, ο πληθυσμός της ήταν αρχικά ενθουσιασμένος με τη νέα Γαλλική Δημοκρατία, και η γερμανική κυριαρχία παρέμεινε αντιλαϊκή για μερικά χρόνια μεταξύ των κατοίκων, οι οποίοι συνέχισαν να διαμαρτύρονται για την γερμανική προσάρτηση. Χιλιάδες κάτοικοι οι οποίοι θεωρούσαν τους εαυτούς γάλλους μετανάστευσαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>) Μέχρι το 1905, ωστόσο, πολλοί από τους Ρωμαιοκαθολικούς είχαν αποξενωθεί από τις αντικληρικές πολιτικές της Γαλλικής Δημοκρατίας, και έτσι μετατόπισαν τις φιλοδοξίες τους προς μια αυτόνομη Αλσατία-Λωρραίνη εντός της Γερμανικής Αυτοκρατορίας. Στη συνέχεια, κυρίως με τη χορήγηση ενός συντάγματος το 1911, είχε σημειωθεί κάποια πρόοδος προς την κατεύθυνση της γερμανοποίησης στην περιοχή (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>).

Η Αλσατία-Λωρραίνη επέστρεψε στη Γαλλία το 1919, μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, και οι όποιες προσπάθειες της γαλλικής κυβέρνησης να αφομοιωθεί γρήγορα η Αλσατία-Λωρραίνη συνάντησαν προβλήματα, ιδιαίτερα στα σχέδια της Γαλλίας να αντικαταστήσει τα παραδοσιακά εκκλησιαστικά σχολεία της περιοχής με κρατικά σχολεία

και στις προσπάθειες της να καταστείλει γερμανικές εφημερίδες (γερμανικά είναι η γραπτή γλώσσα του 75 τοις εκατό των κατοίκων).

(<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>) Κατά συνέπεια, η Αλσατία-Λωρραίνη είχε αναπτύξει ένα ισχυρό κίνημα "έλεγχου πατρίδας" στη δεκαετία του 1920 και που έψαχνε ανεπιτυχώς αυτονομία εντός της Γαλλικής Δημοκρατίας (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>).

Νωρίς το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η κατάρρευση της Γαλλίας το 1940 ακολούθησε με τη δεύτερη γερμανική προσάρτηση της Αλσατίας-Λορραίνης, η οποία και πάλι επέστρεψε στη Γαλλία το 1945. (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>) Από τότε, πολλά από τις γαλλικές προπολεμικές κυβερνητικές πολιτικές που είχαν συγκρουστεί με την ιδιαιτερότητα της περιοχής τροποποιήθηκαν, και το αυτονομιστικό κίνημα είχε εξαφανιστεί σε μεγάλο βαθμό. Γλωσσολογικά, η γερμανική διάλεκτος, που είναι γνωστή ως Αλσατιανά, παραμένει η lingua franca της περιοχής, και οι δύο γλώσσες, γαλλικά και γερμανικά, διδάσκονται στα σχολεία (<https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>).

Ο λαός της Αλσατίας- Λωρραίνης ποτέ δε μπόρεσε να επιλέξει τι επιθυμεί, με απότοκο της αντιπαλότητας Γαλλίας – Γερμανίας να είναι αιτία πολέμων και πεδίο μαχών για εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, οι οποίοι ίσως να μη χρειαζόταν να πολεμήσουν, εάν δεν υπήρξε αποδεκτό ως αίτιο νομιμοποίησης πολέμου το πληθυσμιακό casus belli.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V : Το ζήτημα του Danzig

Η ελεύθερη πόλη του Danzig θεσμοθετήθηκε ως ημιαυτόνομο κρατίδιο μετά την απόσχιση του από τη Γερμανική Αυτοκρατορία σύμφωνα με τη συνθήκη των Βερσαλλιών, είχε τεθεί υπό τη προστασία της Κοινωνίας των Εθνών και είχε τελωνιακή ένωση με τη Πολωνία. Η περιοχή αυτή υπήρξε μια πρόφαση επέκτασης της Γερμανίας με τελικό αποδέκτη τη Πολωνία και την έναρξη του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου. Παρακάτω δίνεται αναφορά των γεγονότων που σημάδεψαν τη διαμάχη Γερμανίας με Πολωνία και Μεγάλη Βρετανία για την ελεύθερη πόλη του Danzig.

- 24 Οκτωβρίου 1938 - (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) Ο Joachim von Ribbentrop συναντήθηκε με τον Πολωνό Πρέσβη Józef Lipski στο Berchtesgaden στη νότια Γερμανία. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, ο ίδιος σημείωσε ότι το Danzig ήταν γερμανική πόλη και ότι η Γερμανία ήθελε να τη δει πίσω και εντός γερμανικών συνόρων. Σημείωσε επίσης ότι η Γερμανία ήθελε να χτίσει έναν αυτοκινητόδρομο και ένα σιδηρόδρομο μέσω της δυτικής Πολωνίας για να συνδεθεί η ανατολική Πρωσία με το κύριο γερμανικό έδαφος, και ότι η Γερμανία θα ήθελε να έχει την Πολωνία εντεταγμένη στο Σύμφωνο Αντί-Κομιντέρν (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>).
- 31 Οκτωβρίου 1938 - Η Πολωνία σημείωσε στους Γερμανούς ότι το Danzig ήταν να παραμείνει ανεξάρτητο, και ότι η Πολωνία δεν ενδιαφερόταν για την υπογραφή του Συμφώνου Αντί-Κομιντέρν (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>).
- 24 Νοεμβρίου 1938 - Ο Αδόλφος Χίτλερ διέταξε τους κορυφαίους στρατιωτικούς ηγέτες του να προετοιμάσουν σχέδια για την εισβολή της Ελεύθερης Πόλης του Danzig, αλλά να είναι προσεκτικοί για να μη συμπεριλάβει πόλεμο με την Πολωνία (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>).
- 5 Ιανουαρίου 1939 - Ο Αδόλφος Χίτλερ συνάντησε το Πολωνό Υπουργό Eżwoterykών Józef Beck στο Berchtesgaden στη νότια Γερμανία και, με ένα φιλικό τρόπο, ανέφερε ότι το Danzig ήταν γερμανικό, και ήταν προς το συμφέρον του μία ημέρα να επιστραφεί εντός γερμανικών συνόρων (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>).
- 26 Ιανουαρίου 1939 - Ο Joachim von Ribbentrop έφθασε στη Βαρσοβία και μίλησε με τη πολωνική ηγεσία σχετικά με τη γερμανική επιθυμία να προσαρτήσει το Danzig και ότι επιθυμούν η Πολωνία να υπογράψει το Σύμφωνο Αντί-Κομιντέρν (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>).

[second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184](https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184)) .

- 21 Μαρτίου 1939 - Ο Γάλλος Πρόεδρος Albert Lebrun επισκέφθηκε το Λονδίνο, . Ο Βρετανός πρωθυπουργός Neville Chamberlain προσπάθησε να πείσει τον Lebrun να εισέλθει σε μια συμμαχία Βρετανίας Γαλλίας και Πολωνίας για να περιοριστεί η Γερμανία. Μια παρόμοια πρόταση είχε επίσης αποσταλεί στην πολωνική ηγεσία μέσω του βρετανού πρέσβη στη Βαρσοβία, αλλά οι πολωνοί απάντησαν ψύχραιμα. (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) Την ίδια ημέρα, στο Βερολίνο, ο υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας Joachim von Ribbentrop εξέφρασε την άποψη του, ότι αν η Πολωνία συνέχιζε να μην συμφωνήσει με τα γερμανικά αιτήματα για το Danzig και αν η Πολωνία συνέχιζε να αντιστέκεται να υπογράψει το Σύμφωνο Αντί-Κομιντέρν, τότε η παρούσα Γερμανό-Πολωνική φιλία θα χειροτερεύσει (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 22 Μαρτίου 1939 - Η Πολωνία ζήτησε διαβούλευσης με το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Γαλλία σχετικά με τα γερμανικά αιτήματα για το Danzig. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Γαλλία εξέφρασαν την επιθυμία τους να πάει το θέμα πέρα από απλή διαβούλευση και πρότειναν μια επίσημη συνθήκη (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 25 Μαρτίου 1939 - Ο γερμανός επικεφαλής της υπηρεσίας πληροφοριών Wilhelm Canaris ανέφερε στον Αδόλφο Χίτλερ ότι οι πράκτορές του είχαν εντοπιστεί πολωνικές κινήσεις στρατευμάτων στην σύνορα Πολωνίας-Danzig. Ο Χίτλερ συναντήθηκε με τον αρχηγό του Στρατού Walther von Brauchitsch όσον αφορά αυτή την τελευταία εξέλιξη στην προσπάθειά του να αποκτήσει το Danzig (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 28 Μαρτίου 1939 - Ο Πολωνός Υπουργός Εξωτερικών Józef Beck συναντήθηκε με τον Γερμανό Πρέσβη στην Πολωνία και τον ενημέρωσε ότι οποιαδήποτε περαιτέρω ζήτηση για το Danzig από τη Γερμανία θα μπορούσε να οδηγήσει σε πόλεμο μεταξύ της Πολωνίας και της Γερμανίας (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 30 Μαρτίου 1939 - Ο Βρετανός πρεσβευτής στη Βαρσοβία Howard Kennard προσφέρει στη Πολωνία ένα σύμφωνο Βρετανίας, Γαλλίας και Πολωνίας στο οποίο οι τρεις χώρες θα εγγυώνται αμοιβαία σύνορα μεταξύ τους. Η συμφωνία αυτή προέκυψε από τη συσσώρευση της έντασης μεταξύ της Γερμανίας και της Πολωνίας πάνω στο ζήτημα του Danzig. Η Σοβιετική Ένωση ήταν σκοπίμως αποκλεισμένη από τις διαπραγματεύσεις σύμφωνα με τις πολωνικές

απαιτήσεις(<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .

- 31 Μαρτίου, 1939 - Ο Βρετανός πρωθυπουργός Neville Chamberlain σημειώσε ότι το Ηνωμένο Βασίλειο και η Γαλλία θα μπορούσαν να εγγυηθούν τα σύνορα της Πολωνίας, με στρατιωτική βία, αν χρειαστεί (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 6 Απριλίου 1939 - Το , από 30 Μαρτίου του 1939, ειλλημένο σύμφωνο μεταξύ Βρετανίας Γαλλίας και Πολωνίας για την εγγύηση αμοιβαίων συνόρων μεταξύ τους, υπεγράφη σε επίσημη συνθήκη στο Λονδίνο (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 20 Απριλίου 1939 - Ο Ιταλός Πρέσβης στο Βερολίνο, Attalico, έστειλε ένα μήνυμα στη Ρώμη, σημειώνοντας ότι ο πόλεμος μεταξύ της Γερμανίας και της Πολωνίας φαινόταν επικείμενος (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 28 Απριλίου 1939 - Σε μια δίωρη ομιλία στο γερμανικό Ráichstāgk, που είχε μεταδοθεί ευρέως σε όλο τον κόσμο, ο Αδόλφος Χίτλερ αποκήρυξε την άγγλο-γερμανική ναυτική συμφωνία και εξέφρασε την επιθυμία του να προσαρτήσει το Danzig. Σε ό, τι αφορά την πρόσφατη βρετανό-πολωνική συνθήκη, ο Χίτλερ ισχυρίστηκε ότι έσπασε τους όρους του 1934 γερμανό-πολωνική συνθήκη ειρήνης, με συνέπεια η συμφωνία του 1934 να είναι πλέον άκυρη. (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) Ήταν, ωστόσο, πρόθυμος να διαπραγματευτεί μια καινούργια με την Πολωνία. Τέλος, απευθυνόμενος στην επιστολή του Προέδρου των ΗΠΑ Φραγκλίνου Ρούζβελτ, της 14ης Απριλίου του 1939, στην οποία ο Ρούζβελτ ζήτησε από τη Γερμανία να εγγυηθεί τα σύνορα 31 εθνών, ο Χίτλερ σημείωσε το αποτέλεσμα της μετέπειτα έρευνας του, που αποκάλυψε ότι τα περισσότερα έθνη (Πολωνίας εξαιρουμένης) δεν απειλούνται καθόλου από τη Γερμανία (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 5 Μαΐου 1939 - Ο Πολωνός Υπουργός Εξωτερικών Józef Beck μίλησε στο πολωνικό Κοινοβούλιο, σημειώνοντας ότι οι γερμανό-πολωνικές σχέσεις επιδεινώνονται ραγδαία λόγω της τακτικής εκφοβισμού της Γερμανίας (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .

[second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184](https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184)) .

- 6 Μαΐου 1939 - Ο Ιταλός υπουργός Εξωτερικών Galeazzo Ciano συναντήθηκε με το Γερμανό ομόλογό του Joachim von Ribbentrop στο Μιλάνο της Ιταλίας, όπου ο Τσιάνο ενημέρωσε το γερμανό πως η Ιταλία δεν θα είναι έτοιμη για πόλεμο για τα επόμενα τρία χρόνια. Ο Ribbentrop σημείωσε το σχόλιο αυτό, και ενημέρωσε τον Ciano ότι ο Αδόλφος Χίτλερ δεν είχε ακόμα σχέδια για πόλεμο (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 7 Μαΐου 1939 - Ο γάλλος πρέσβης στο Βερολίνο, απέστειλε προειδοποίηση στη γαλλική ηγεσία για την επιδείνωση των γερμανό-πολωνικών σχέσεων (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 9 Μαΐου 1939 - Ο γάλλος πρέσβης στο Βερολίνο, απέστειλε άλλη μια προειδοποίηση στη γαλλική ηγεσία, σημειώνοντας ότι είχε λόγους να πιστεύει ότι ο Αδόλφος Χίτλερ είχε παρουσιάσει ή ήταν έτοιμος να παρουσιάσει ένα σχέδιο στον Ιωσήφ Στάλιν για το διαχωρισμό της Πολωνίας (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 23 Μαΐου 1939 - Ο Αδόλφος Χίτλερ πραγματοποίησε μια μακρά ομιλία του ενώπιον κορυφαίων στρατιωτικών διοικητών του, αρχής γενομένης από τη θεώρηση του Danzig ως μέσο για να ωθήσει τη Πολωνία σε έναν πόλεμο ώστε να κερδίσει Lebensraum ("ζωτικό χώρο") για το γερμανικό λαό, και στη συνέχεια απέφυγε να σημειώσει τη πιθανότητα να έρθουν σε πόλεμο με τη Βρετανία και τη Γαλλία, την ανάγκη να καταλάβουν τις Κάτω Χώρες για τα αεροδρόμια τους, και τη στρατηγική του για έναν πόλεμο στη δυτική Ευρώπη και τον Ατλαντικό (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 19 Ιουνίου 1939 - Ο γερμανικός στρατός ανέφερε ότι μέχρι στιγμής 168 αξιωματικοί είχαν διεισδύσει στο Danzig για τη προετοιμασία δράσης (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 21, Ιουλίου 1939 - Ο Βρετανός υπουργός Εξωτερικών Λόρδος Χάλιφαξ έγραψε στο Βρετανός πρεσβευτής στην Πολωνία Clifford Norton, ζητώντας του να εκφράσει στη πολωνική κυβέρνηση τη βρετανική επιθυμία, η Πολωνία να μην ενεργήσει προκλητικά στις πρόσφατες γερμανικές απειλές (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .

- 24 Ιουλίου 1939 - Ο Πρωθυπουργός της Ουγγαρίας Pál Teleki ενημέρωσε τη Γερμανία και την Ιταλία ότι αν ένας πόλεμος ξέσπασε μεταξύ της Γερμανίας και της Πολωνίας, η Ουγγαρία δεν θα συμμετάσχει σε μια κοινή εισβολή. Ο Γερμανός ηγέτης, Αδόλφος Χίτλερ, θα εκφόβιζε σύντομα τον Teleki να ανακαλέσει τη προηγούμενη δήλωση του. (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) Την ίδια ημέρα, ο ιταλός ηγέτης, Μπενίτο Μουσολίνι, προειδοποίησε το Χίτλερ ότι αν ξεσπούσε πόλεμος, λόγω της πολωνό-γερμανικής έντασης, η Ιταλία θα έρθει σε βοήθεια της Γερμανίας, αλλά ο Μουσολίνι πίστευε ότι δεν θα είναι ένας απλός πολωνό-γερμανικός Πόλεμος, αλλά ότι πολύ περισσότερο, άλλα έθνη όπως το Ηνωμένο Βασίλειο και η Γαλλία θα εμπλεκόντουσαν, γεγονός που θα οδηγούσε σε έναν άλλο Μεγάλο Πόλεμο (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 4 Αυγούστου 1939 - Πολωνοί τελωνειακοί υπάλληλοι στα σύνορα με το Danzig άρχισαν να μεταφέρουν όπλα, κάτι το οποίο αφύπνισε τους Γερμανούς (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 7 Αυγούστου 1939 - Μια ομάδα Βρετανών επιχειρηματιών συναντήθηκε με τον Hermann Göring στο Schleswig-Holstein, προειδοποιώντας τον ότι το βρετανικό κοινό αίσθημα δεν θα επιτρέψει μια άλλη πράξη κατευνασμού, και ότι το κοινό θα πιέσει τη βρετανική κυβέρνηση να κηρύξει τον πόλεμο στη Γερμανία (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 9 Αυγούστου 1939 – Η Γερμανία έστειλε ένα μήνυμα προς τη Πολωνία με στόχο να σημειωθεί ότι η μη-επιθυμία της να συνεργαστεί με τη Γερμανία, δηλαδή.η άρνηση των γερμανικών αιτημάτων να προσαρτήσει το Danzig, θα μπορούσε να οδηγήσει σε πόλεμο, και ότι η Γερμανία δεν θα αναλάβει την ευθύνη για την έναρξη μιας ένοπλης σύγκρουσης (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 10 Αυγούστου 1939 - Η Πολωνία απάντησε στο μήνυμα της Γερμανίας ,της προηγούμενης ημέρας, σημειώνοντας ότι αν θα έπρεπε ένας πόλεμος μεταξύ των δύο εθνών να ξεκινήσει, θα ήταν η γερμανική επιθετικότητα που τον άρχισε, και ότι η Πολωνία δεν θα μπορούσε να κατηγορηθεί (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 23 Αυγούστου του 1939 - OAlbertForster διορίστηκε από τη γερμανική κυβέρνηση ως πολιτειακός Πρόεδρος της Ελεύθερης πόλης του Danzig (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig>

[the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184](https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184)) .

- 26 Αυγούστου 1939 - Ο Γάλλος πρωθυπουργός Εντουάρ Νταλαντιέ έστειλε ένα μήνυμα στο γερμανό αρχηγό, Αδόλφο Χίτλερ, σημειώνοντας ότι ενώ η Γαλλία επιθυμεί ειρήνη, θα αγωνιστεί για την Πολωνία σε περίπτωση εισβολής (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 27 Αυγούστου 1939 - Ο Αδόλφος Χίτλερ απάντησε στο μήνυμα από το Γάλλο πρωθυπουργό Εντουάρ Νταλαντιέ της προηγούμενης ημέρας, σημειώνοντας ότι η Γερμανία δεν είχε καμία πρόθεση να πολεμήσει τη Γαλλία, οπότε αν η Γαλλία ήταν να επιτεθεί στη Γερμανία λόγω της γερμανό-πολωνικής κατάστασης, θα ήταν ένας πόλεμος που ξεκίνησε από τη Γαλλία, και η Γερμανία δεν θα μπορούσε να επικριθεί για μια τέτοια σύγκρουση. (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) Επιπλέον, ο Χίτλερ τόνισε ότι η Γερμανία δεν είχε εδαφικές απαιτήσεις στα γάλλο-γερμανικά σύνορα. Εν τω μεταξύ, ο φίλος του Hermann Göring, Birger Dahlerus, Σουηδός υπήκοος, επιχείρησε μια παράλληλη διαδρομή για να διαπραγματευτεί την ειρήνη (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 29 Αυγούστου 1939 - Μέσω του σουηδικού επιχειρηματία Birger Dahlerus, οι γερμανοί εξέφρασαν την άποψη τους ότι η Γερμανία επιθυμούσε μόνο το Danzig και ένα μικρό τμήμα του πολωνικού διαδρόμου, ενώ ένα δημοψήφισμα θα πρέπει να πραγματοποιηθεί στο εγγύς μέλλον για να καθορίσει τη μοίρα του υπόλοιπου πολωνικού Διαδρόμου (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 30 Αυγούστου του 1939 - Η Πολωνία αρνήθηκε να αποστείλει αντιπροσωπεία στη Γερμανία για να διαπραγματευτεί πάνω στα θέματα του Danzig και του πολωνικού διαδρόμου. Ο Πολωνός Γενικός Διοικητής, Στρατηγός της Πολωνίας, Edward Rydz-Smigly διέταξε την κινητοποίηση του στρατού (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .
- 31, Αυγούστου 1939 - Ο Αδόλφος Χίτλερ ανέφερε στο Ηνωμένο Βασίλειο ότι η Γερμανία δεν θα ενείχε τον κίνδυνο πολέμου, αν η Πολωνία ήταν διατεθειμένη να παραδώσει το Danzig και ένα μικρό τμήμα του πολωνικού Διαδρόμου, και ότι η Πολωνία έπρεπε επιτρέψει ένα δημοψήφισμα για το υπόλοιπο του πολωνικού Διαδρόμου στο εγγύς μέλλον. (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>)

[war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184](https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184)) Ο Βρετανός Πρέσβης στη Γερμανία NevileHenderson εξέφρασε την άποψη του ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, ενώ επιθυμούσε την ειρήνη, δεν θα μπορούσε να θυσιάσει την Πολωνία για την επίτευξη αυτού του στόχου. Εν τω μεταξύ, ο Henderson συνέχισε να πιέζει την Πολωνία να αποστείλει αντιπροσωπεία στη Γερμανία σε μια τελευταία προσπάθεια να διαπραγματευτεί η ειρήνη πάνω από το Danzig και το πολωνικό διάδρομο. Όταν ο Πολωνός πρέσβης στη Γερμανία JózefLipski επιχείρησε να στείλει μήνυμα στο Henderson στην Πολωνία, αργότερα το βράδυ, βρήκε ότι οι γερμανοί είχαν κόψει τηλεφωνικές και τηλεγραφικές επικοινωνίες προς τη Πολωνία (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .

- 2 Σεπτεμβρίου 1939 - Η Γερμανία προσάρτησε την Ελεύθερη πόλη του Danzig. Ο Αδόλφος Χίτλερ ενημέρωσε το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Γαλλία ότι θα αποχωρήσει από την Πολωνία, αν επιτρέπεται να κρατήσει το Danzig και το πολωνικό διάδρομο (<https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>) .

Στο ίδιο έργο θεατές, ένας λαός να ματώνει όντας η αιτία και νομιμοποίηση μιας διαμάχης στο διεθνές σύστημα. Η ελεύθερη πόλη του Danzig και οι πολίτες της περιοχής υπήρξαν διπλωματικά «αντικείμενα» διαπραγμάτευσης ανάμεσα σε κράτη τα οποία αποδέχονταν ως ένα βαθμό τη λογική της Γερμανίας για Γερμανόφωνο πληθυσμό της περιοχής. Μήπως, αν μια αιτιολογία όπως το casusbelli πληθυσμού δεν ήταν αποδεκτή διεθνώς για να λάβει νομιμοποίηση διπλωματικά στις διεθνείς σχέσεις, θα υπήρξε τελικά αυτή η διαμάχη;

Επίλογος - Συμπεράσματα

Όπως φάνηκε στο πέρασμα της ιστορίας, πολλές φορές πληθυσμός χωρών γίνεται ανθρώπινη ασπίδα για τις επεκτατικές βλέψεις πολεμοχαρών κυβερνήσεων. Όμως τίθεται ένα ζήτημα άνευ προηγουμένου: στη σημερινή εποχή, που η κρίση, οι διαμάχες και η παγκοσμιοποίηση έχουν ωθήσει πολίτες από όλο τον κόσμο να μεταναστεύουν σε άλλα σημεία του πλανήτη, γίνεται να υπάρξει τέτοια αιτιολογία διαμάχης;

Αν το πληθυσμιακό casusbelli αποκηρυσσόταν από τη διεθνή κοινότητα υπό το πρίσμα παραπετάσματος που λανθάνει επεκτατική πολιτική και τιμωρούνταν όπως η χρήση χημικών στο πόλεμο ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, να είχαμε την ίδια ακολουθία γεγονότων; Θα δινόταν στη Γερμανία η περιοχή των Σουδητών και ας είχε σε μεγάλο βαθμό Γερμανόφωνο λαό; Θα γινόταν αποδεκτή η επίθεση της Τουρκίας στους Κούρδους που μάχονται κατά του Ισλαμικού Κράτους το οποίο τυπικά και η Τουρκία πολεμά; Θα υπήρχαν τόσοι πόλεμοι και θα θρηνούσαμε τόσα θύματα αν υπήρχαν κυρώσεις παρά νομιμοποίηση σε τέτοιες περιπτώσεις;

Μπορεί να μη μάθουμε αν κάτι θα άλλαζε, καθώς το παρελθόν δεν αλλάζει. Μολατάτα, το παρελθόν διδάσκει, η ιστορία επαναλαμβάνεται, όσο και να μη το αντιλαμβανόμαστε. Αν σταματήσει αυτή η μάστιγα, ίσως να δούμε λιγότερους πολέμους στις μέρες μας. Σε ένα κόσμο που εκτροχιάζεται πέρα από κάθε έλεγχο, με αυταρχικά πολιτικά στοιχεία να ανεβαίνουν στην επιφάνεια του δημόσιου βίου σε παγκόσμια κλίμακα. Με τη

ξενοφοβία να αγγίζει εξωφρενικά όρια, ίσως ο πολυπολιτισμικός χαρακτήρας των χωρών ,πλέον, και η σύζευξη γηγενών πληθυσμών με μετανάστες και πρόσφυγες να δώσουν τέλος εποχής σε μια αιτία πολέμου που μοίρασε δεινά και θάνατο για αιώνες σε εκατομμύρια ανθρώπους και στις 5 ηπείρους. Οι πολυπολιτισμικές κοινωνίες, η κοινωνία πολιτών, μπορεί να δώσει εννοιολογική λήξη ουσίας στο πληθυσμιακό casusbelli, αν η διεθνής κοινότητα , στη βάση αυτή, το θεσμοθετήσει ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, για μια πορεία σε ένα καλύτερο και κατά το δυνατόν φιλειρηνικό αύριο.

Βιβλιογραφία

- <http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/kosovo/etc/cron.html>
- <http://www.fpri.org/article/2016/01/turkeys-kurdish-problem-then-and-now/>
- <https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2016/02/03/as-syria-burns-turkeys-kurdish-problem-is-getting-worse/>
- <http://www.telesurtv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>
- http://ww2db.com/battle_spec.php?battle_id=87
- <https://www.britannica.com/place/Sudetenland>
- <https://www.britannica.com/place/Alsace-Lorraine>
- <http://www.transconflict.com/2016/06/dealing-past-kosovo-156/>
- <http://www.transconflict.com/2015/12/conflict-and-intervention-the-role-of-multilateralism-912/>
- <http://www.transconflict.com/2015/01/ethnicised-justice-and-dealing-with-the-past-in-ex-yugoslavia-131/>
- <http://www.transconflict.com/2014/11/kosovo-status-carpe-diem-191/>
- <http://www.transconflict.com/2014/10/five-inconvenient-truths-kosovo-300/>
- <http://www.historytoday.com/robert-bideleux/kosovos-conflict>
- <http://www.transconflict.com/2014/06/ethnic-cleansing-and-war-crimes-1991-1995-136/>
- <http://www.transconflict.com/2014/06/ethnic-cleansing-and-war-crimes-1991-1995-part-2-206/>
- <http://www.transconflict.com/2014/06/ethnic-cleansing-and-war-crimes-1991-1995-part-3-276/>
- <http://www.transconflict.com/2014/07/ethnic-cleansing-war-crimes-1991-1995-part-4-057/>
- <http://www.transconflict.com/2014/07/ethnic-cleansing-and-war-crimes-1991-1995-part-5-117/>
- <http://www.transconflict.com/2014/07/ethnic-cleansing-war-crimes-1991-1995-part-6/>
- <http://www.transconflict.com/2014/07/ethnic-cleansing-war-crimes-1991-1995-part-7-257/>
- <http://www.transconflict.com/2014/09/ethnic-cleansing-and-war-crimes-1991-1995-part-8-059/>
- <http://www.transconflict.com/2014/09/ethnic-cleansing-war-crimes-1991-1995-part-9-129/>
- <http://www.transconflict.com/2014/09/ethnic-cleansing-war-crimes-1991-1995-part-10-199/>

- <http://www.transconflict.com/2014/09/ethnic-cleansing-war-crimes-1991-1995-part-eleven-269/>
- <http://www.transconflict.com/2014/10/ethnic-cleansing-and-war-crimes-1991-1995-part-twelve-310/>
- <http://www.transconflict.com/2014/10/ethnic-cleansing-war-crimes-1991-1995-part-thirteen-100/>
- <http://www.transconflict.com/2014/10/ethnic-cleansing-and-war-crimes-1991-1995-part-fourteen-170/>
- <http://www.nato.int/kosovo/history.htm>
- <http://www.warpoetry.co.uk/ethnics.html>
- <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/kosovo/5084374/Kosovo-War-Thousands-killed-as-Serb-forces-tried-to-keep-control-of-province.html>
- <http://www.globalresearch.ca/the-u-s-nato-military-intervention-in-kosovo/1666>
- <https://www.cato.org/publications/congressional-testimony/us-role-kosovo>
- <https://www.quora.com/What-was-the-cause-of-the-Kosovo-War>
- <https://www.brookings.edu/testimonies/u-s-diplomacy-before-the-kosovo-war/>
- <http://www.warpoetry.co.uk/failures.html>
- <https://www.rt.com/news/yugoslavia-kosovo-nato-bombing-705/>
- <https://www.charterforcompassion.org/fatmire-feka-angel-of-hope/the-undoing-of-yugoslavia/a-review-of-nato-s-war-over-kosovo>
- <https://libcom.org/history/nato-bombing-yugoslavia-noam-chomsky>
- http://www.b92.net/eng/news/world.php?yyyy=2016&mm=06&dd=09&nav_id=98268
- http://edoc.vifapol.de/opus/volltexte/2011/3023/pdf/transitions8_kosovo.pdf
- <http://www.e-ir.info/2017/02/11/was-natos-decision-to-militarily-intervene-in-the-kosovo-war-a-last-resort/>
- <http://www.cfr.org/global/global-conflict-tracker/p32137#/conflict/kurdish-conflict>
- <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-29702440>
- <http://www.globalsecurity.org/military/world/war/kurdistan.htm>
- <https://www.ft.com/content/9f3a2f40-0b21-11e3-bffc-00144feabdc0>
- <http://www.inquiriesjournal.com/articles/862/the-turkish-kurdish-conflict-in-theory-and-practice>
- https://www.washingtonpost.com/news/monkey-cage/wp/2017/03/21/how-competition-helped-then-hurt-kurds-in-turkey/?utm_term=.c033ca52886b
- <http://isdp.eu/publication/turkeys-kurdish-conflict-2015-present/>
- <http://www.telesurytv.net/english/analysis/A-History-of-the-Turkish-Kurdish-Conflict-20150728-0042.html>
- <https://www.foreignpolicyjournal.com/2011/04/22/the-kurdish-issue/>
- <https://www.britannica.com/place/Turkey/The-Kurdish-conflict>
- <http://www.worldaffairsjournal.org/article/trouble-turkey-erdogan-isis-and-kurds>
- https://books.google.gr/books?id=3kgierPu_7EC&pg=PA57&lpg=PA57&dq=kurdish+conflict&source=bl&ots=IF4kVpowIW&sig=FbfI3y4Tpjln9aQAzr-XiqEFy30&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi_hc6f_djTAhWHxRQKHVoCDEk4ChDoAQhQMAQ#v=onepage&q=kurdish%20conflict&f=false
- <http://www.rudaw.net/english/middleeast/turkey/02012017>
- <https://www.infoplease.com/kurdish-history-timeline>
- <http://ceftus.org/2016/12/23/where-next-for-turkeys-kurdish-conflict/>
- <http://www.insightturkey.com/turkeys-kurdish-conflict-pathways-to-progress/articles/235>

- <http://www.mepc.org/journal/syrian-and-iraqi-kurds-conflict-and-cooperation>
- <http://blog.crisisgroup.org/europe-central-asia/2016/07/20/turkey-s-pkk-conflict-the-rising-toll/>
- <http://www.al-monitor.com/pulse/en/originals/2016/12/turkey-syria-trump-has-to-decide-between-kurds-turks.html>
- <http://www.rethinkinstitute.org/resurgence-of-the-kurdish-conflict-in-turkey-how-kurds-view-it/>
- https://www.jstor.org/stable/4330003?seq=1#page_scan_tab_contents
- <http://www.johndclare.net/EII4.htm>
- <http://www.bbc.co.uk/schools/gcsebitesize/history/mwh/ir1/chamberlainandappeasementrev2.shtml>
- <http://www.historylearningsite.co.uk/world-war-two/causes-of-ww2/the-czech-crisis-of-1938/>
- <https://airminded.org/archives/sudeten-crisis/>
- <https://www.britannica.com/event/Munich-Agreement>
- <https://www.slideshare.net/lennyambrosini/the-sudetenland-crisis>
- <https://quizlet.com/83454135/sudetenland-crisis-of-september-1938-flash-cards/>
- <https://subjectoftorment.files.wordpress.com/2015/05/the-sudetenland-crisis.pdf>
- <https://prezi.com/luuj5svoho9d/conflict-over-alsace-lorraine/>
- <http://digitalcommons.butler.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1019&context=ugtheses>
- <http://www.schoolhistory.org.uk/alsacelorraine.htm>
- <https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/alsace-lorraine-the-source-of-the-franco-german-dispute>
- <http://blogs.transparent.com/french/alsace-lorraine-french-or-german-originally/>
- <http://www.dbstamps.com/?p=474>
- <http://www.swisswuff.ch/alsace-pn.html>
- <http://expelledgermans.org/elsassgermans.htm>
- <https://www.zum.de/whkmla/sp/0910/joohyung/jh1.html>
- <https://www.museeprotestant.org/en/notice/the-reintegration-of-alsace-lorraine-after-1918/>
- <https://www.onwar.com/aced/chrono/c1900s/yr30/fdanzig1938.htm>
- <https://www.wintersonnenwende.com/scriptorium/english/archives/articles/wrsynopsis.html>
- https://books.google.gr/books?id=ORWrAAAAIAAJ&pg=PA284&lpg=PA284&dq=danzig+conflict&source=bl&ots=pY_W1M3e2D&sig=LPAcPu3N9QMNw5reVxyna aZIDrk&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwipk-SvgtnTAhVDOBoKHVnRCUE4ChDoAQhPMAs#v=onepage&q=danzig%20conflict&f=false
- <https://www.cambridge.org/core/journals/historical-journal/article/war-over-danzig-the-dilemma-of-anglopolish-relations-in-the-months-preceding-the-outbreak-of-the-second-world-war/18D63FABA97F53FDE357FB2D45096184>
- <https://armedwithknowledge.blogspot.gr/2013/05/deconstructing-danzig-reevaluation-of.html>
- http://encyclopedia.1914-1918-online.net/article/polish-german_border_conflict
- <https://ww2memories.wordpress.com/2011/07/25/danzig-gdansk-and-the-start-of-ww2/>
- <http://www.e-ir.info/2016/04/15/politics-of-the-turkish-conflict-the-kurdish-issue/>
- http://essay.utwente.nl/71782/1/CAKIN_MA_BMS.pdf

- <http://www.kurdistan24.net/en/news/b04791b5-8034-46f8-a372-30e287ae0aa3/Kashmir--Kurdish-conflicts-as-different-as-apples-and-oranges--Turkey-s-Erdogan>
- <http://www.iar-gwu.org/node/478>
- <https://www.culturalsurvival.org/publications/cultural-survival-quarterly/kurdish-repression-turkey>
- <https://www.criticalthreats.org/analysis/irans-kurdish-insurgency>
- <http://www.guengl.eu/news/article/potential-solutions-to-the-kurdish-turkish-conflict>
- <https://www.opendemocracy.net/latif-tas/15-steps-for-turkish-kurdish-peace>
- <http://www.aina.org/articles/sheikhmous.htm>
- <http://gis.calvin.edu/data.html>
- <http://www.foxnews.com/world/2016/08/28/kurds-square-off-against-turkey-backed-rebels-in-latest-syria-conflict.html>
- <http://www.csmonitor.com/World/Global-News/2016/0319/Bombing-in-Turkey-Another-chapter-in-the-Kurdish-conflict>
- <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-26512863>
- <https://www.merriam-webster.com/dictionary/casus%20belli>
- <http://democracy.org.au/glossary.html>
- <https://definitions.uslegal.com/c/casus-belli/>
- <https://www.britannica.com/topic/casus-belli>
- <http://www.iamericanspirit.com/dictionaryca-cl.html>
- <http://www.ediplomat.com/nd/glossary.htm>